

"ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΦΥΛΛΑ"

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ
ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΕΩΣ καὶ ΕΡΕΥΝΗΣ ΖΩΤΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ 15ου καὶ 16ου ΤΕΥΧΟΥΣ

Σελίς

- **Ἀντίκτυπος τῆς Τετραμεροῦς Διασκέψεως τῆς Γενεύης.**
Βαθύνεται μεταφορφώσεις. Λαβύρινθος τῶν νέων ἐξελίξεων.
Ἰδεολογικὸς παράγων. Ματερεαλιστικὸς καὶ Ἱστορικὸς διαλεκτισμός, βάσις τῆς Σοβιετικῆς πολιτικῆς. Γερμανικὸν πρόβλημα. Πόλεμος ἰδεῶν. Οὐδετερότης. Συνύπαρξις. **Θέσις τῆς Ἑλλάδος.** Στάδιον συγχύσεως καὶ ἀβεβαιότητος. Διέγερσις καὶ ἐξόρμησις ἀριστερισμοῦ. Τὸ Δράμα τοῦ Ἑθνους. 165-171
- **Ἡ Δεκαετηρὶς τῶν Ἑνωμένων Ἑθνῶν.** Ὁ ζωτικὸς ρόλος διὰ τὴν Εἰρήνην. Σημασία διὰ κάθε Ἕλληνα. 175
- **Ἡ Βόρειος Ἡπειρος** 172
- **Ἡ πολιτικὴ κρίσις.** Περὶ ναυαγίων καὶ Ναυαγοσωστικῶν 172
- **Πολιτικὴ Ἡδική** 173
- **Ὁ «Ἑνιάιος»** 180
- **Ἀπόδοσις Γερμανικῶν περιουσιῶν καὶ ἀποζημιώσεις ἐλλήνων ὑπηκόων.** 175
- **Ἀπαράδεκτα.** Φιλικαὶ σχέσεις μὲ Ρωσσίαν καὶ ἐμπομαὶ Ραδιοσταθμοῦ συμμοριτῶν 174
- **Πιστοδότησις.** Κριτήρια κομματικὰ εἰς τὰς χορηγήσεις. Παραγκωνισμὸς φερεγγύων. Ἀποστέρησις μικροεπιχειρηματιῶν πρὸς ὄφελος μεγάλων. 174
- **Οἱ Ἀγροτικοὶ Συνεταιρισμοί.** Ἀναδιοργάνωσις Α.Τ.Ε. Πρόοδος εἰς τὴν Ἰταλίαν 174
- **Ἡ Ὁργάνωσις τῶν Ἀγροτῶν εἰς Ἡ. Π. Ἀμερικῆς καὶ οἱ Συνεταιρισμοί.** 181
- **Γύρω ὑπὸ τὴν Δασικὴν Κρατικὴν ἐκμετάλλευσιν.** Κράτος Χωροφύλαξ καὶ Κράτος Βιομήχανος 183
- **Συγκριτικὴ ἀνασκόπησις Ρωσικῆς καὶ Ἀμερικανικῆς Οἰκονομίας.** 188
- **Ρωσικαὶ βάσεις** 188
- **Ἐπιστολαί.** Ἡμεῖς καὶ οἱ Ξένοι 187

ΕΤΟΣ Β'. 15 καὶ 30 ΙΟΥΝΙΟΥ 1955 ΦΥΛΛΑ 15 καὶ 16

ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΠΑΝ. Ν. ΠΙΠΙΝΕΛΗ

Ἐπιμελεία ΠΑΝΟΥ Ε. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ

π. Βουλευτοῦ - Διηγητοῦ

Δραγατσανίου 4 Πλατεία ΚΛΑΥΘΜΩΝΟΣ (Τηλέφ. 23.191)

ΓΡΑΦΕΙΑ

(Παραπλεύρως Παλαιοῦ Ὑπουργ. Ἐσωτερικῶν)

ΑΘΗΝΑΙ

ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΤΟΥ Κ. ΠΑΝ. Ν. ΠΙΠΙΝΕΛΗ

ΚΑΙ ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΩΝ "ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΦΥΛΛΩΝ,"

ΕΓΚΑΤΕΣΤΑΘΗΣΑΝ
ΕΙΣ ΤΟ
ΜΕΓΑΡΟΝ
ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΛΑΤ. ΚΛΑΥΘΜΩΝΟΣ
ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ 4

(ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ 6, 8, 10)

ΠΑΡΑΠΛΕΥΡΩΣ ΠΑΛΑΙΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Τηλέφωνον 23.191

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἡ ἐτήσια συνεισφορὰ ἐκδόσεως τῶν «ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΦΥΛΛΩΝ» διὰ τοὺς λαμβάνοντας τὰ τεύχη διὰ τοῦ ταχυδρομείου εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς κατοικίας των, εἶναι δραχ. 50. Ἐταιρειῶν δραχ. 100 καὶ Ἐξωτερικοῦ δραχ. 150.

Ὑποβάλλεται παρὰ κλήσις εἰς τοὺς λαμβάνοντας τὰ τεύχη καὶ ἐπιθυμοῦντας νὰ συνεχισθῇ ἡ ἀποστολὴ νὰ μᾶς ἀποστέλλουν τὴν εἰσφορὰν των πρὸς μερικὴν κάλυψιν τῶν δαπανῶν ἐκδόσεως καὶ ἀποστολῆς.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ ΤΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΗΣΕΩΣ)

ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΔΩΡΕΑ φρ. 23106α

ΗΜΕΡΟΜ.

4-6-92

ΑΡΙΘ.

45568

"ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΦΥΛΛΑ,"

ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΕΩΣ καὶ ΕΡΕΥΝΗΣ ΖΩΤΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ
Δραγατσάνιου 4
(Πλατεία Κλαυθμώνος)

ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΠΑΝΑΓ. Ν. ΠΙΠΙΝΕΛΗ

"Εκδόσις Δεκαπενθήμερος

ΑΘΗΝΑΙ

Τηλ. 23.191

ὑπὸ ΠΑΝΟΥ Ε. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ

π. Βουλευτοῦ

ΕΤΟΣ Β'

Φύλλον 15 - 16

(Σελ. 165 - 188)

15 & 30 Ἰουλίου

1955

28 Ἰουλίου 1955

Παραστατικώτατα συνώψισε τὸν ἀντίκτυπον τῆς Τετραμεροῦς Διασκέψεως τῆς Γενεύης, μία μεγάλη ἀθηναϊκὴ ἐφημερίς - ἡ «Ἐλευθερία»:

«ἡ ἀνακωχὴ τοῦ ψυχροῦ πολέμου - ἔγραψε τὴν 26 τρέχ. - δὲν ἐωρτάσθη μὲ κωδιονοκροσίας καὶ λαϊκοὺς πανηγυρισμούς. Σὰν νὰ φοβοῦνται οἱ λαοὶ μήπως βλέπουν ὄνειρον καὶ ξυπνήσουν εἰς τὸν ἴδιον γνώριμον κόσμον τοῦ αἵματος, τοῦ ἰδρώτος καὶ τῶν δακρύων!!!»

Καὶ ἔχουν δίκαιον οἱ λαοὶ νὰ διστάζουν πρὶν ἢ παραδεχθοῦν ὡς πραγματικότητα, τὴν ἀπιθάνως γοητευτικὴν ὀπτασίαν μιᾶς νέας ζωῆς χωρὶς φόβον καὶ χωρὶς φαντάσματα.

Οἱ λόγοι τοὺς ὁποίους ἀντήλλαξαν εἰς τὴν Γενεὺν οἱ τέσσαρες «μεγάλοι», εἶχον αὐτὴν τὴν φορὰν - εἶναι ἀληθές - μιὰν ἄλλην, πλέον πηγαίαν ἐγκαρδιότητα καὶ τὸ εὐαίσθητον οὐς τῶν μεγάλων λαϊκῶν μαζῶν, τὴν συνέλαβε· ἡ πονεμένη ψυχὴ των τὴν ἀνεζήτη ἀπὸ καιροῦ καὶ τὴν ἐδέχθη ὡς βάλαμον καὶ ὡς μιὰν μυστικὴν ὑπόσχεσιν τοῦ Πεπρωμένου πρὸς τὴν ταλαιπωρημένην γενεάν μας.

Γνωρίζουν ἄλλως τε, οἱ λαοὶ τῆς ἐλευθέρως ἀνθρωπότητος, ὅπως καὶ τῆς ἄλλης, ὅτι πολλὰ, πάρα πολλὰ ἥλλαξαν ἐπὶ τῆς διεθνούς σκηνῆς τὰ τελευταῖα ἔτη· ὁ Στρατὸς τοῦ Νάτο δὲν ἀποτελεῖ πλέον ἐπιτελικὸν ἀπλῶς ἐπὶ τοῦ χάρτου προσχεδίασμα· ὁ στρατιωτικὸς περίπατος μέχρι τῶν Πυρηναίων δὲν εἶναι πλέον δυνατὸς ὅπως ἦτο κατὰ τὰ πρῶτα σκοτεινὰ ἔτη τῆς συλλογικῆς τοῦ δημοκρατικοῦ κόσμου προσπάθειας· ὅλοι αἱ ἀβεβαιότητες ἐνὸς μακροῦ καὶ συλλογικοῦ πολέμου βαρύνουν ἤδη εἰς τὴν σκέψιν οἰουδήποτε παρατόλμου κατακτητοῦ.

Αἱ «καταστάσεις δυνάμεως» τοῦ Acheson, ἔγιναν σήμερον πραγματικότης, καὶ αἱ ἀληθινὰ συζητήσεις ἤμπορουν νὰ ἀρχίσουν. Πρὸ παντὸς ὅμως, ἡ ζοφερὰ πραγματικότης μιᾶς συνολικῆς καταστροφῆς τὴν ὁποίαν διήνοιξεν ἡ συνταρακτικὴ «πρόοδος» τῆς ἀτομικῆς ἐπιστήμης, διήγειρε ἀπὸ τὰ ἄδυτα τῶν λαϊκῶν μαζῶν, ἓν πελώριον κῶμα φρίκης καὶ ἀπογνώσεως, πρὸ τοῦ ὁποίου παρέλυσαν ὅλοι αἱ ἐπιθετικαὶ ὀρέξεις καὶ τῶν πλέον ἰσχυρῶν καὶ θαρραλέων. Ἦλθεν ἴσως ἡ στιγμή ὅπου θὰ γίνουν πραγματικότης οἱ προφητικοὶ λόγοι τοῦ

άειμνήστου στρατάρχου Smuts πρὸς τὸν γράφοντα, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ συνεδρίου τῆς εἰρήνης τοῦ 1946 !

«*Ἐπέρασα ὅλην μου τὴν ζωὴν προσπαθὼν νὰ προστατεύσω τοὺς συγχρόνους μου ἀπὸ τὴν αὐταπάτην ὅτι οἱ πόλεμοι εἶναι δυνατόν νὰ ἀποφευχθοῦν ἀπὸ οἰανδήποτε ὁργάνωσιν νέαν τῆς διπλωματικῆς μας δραστηριότητος. Ἐ! λοιπὸν! σημειώσατέ το τώρα ! Ἀπ' ἐδῶ καὶ πέρα οἱ πόλεμοι δὲν εἶναι πλέον δυνατόι διότι θὰ σημαίνουν τόσῃν καταστροφὴν καὶ ἀπελπισίαν δι' ὅλους, ὥστε κανεὶς, ὅσον δῆποτε τρελλὸς καὶ ἂν εἶναι δὲν θὰ τοὺς ἀποτολμήσῃ !*»

Χωρὶς ἐξ ἄλλου νὰ βλέπουν πολλὰ, πέραν ἀπὸ τὸ ἀδιαπέραστον ἀκόμη σιδηροῦν παραπέτασμα, αἱ μάζαι τῶν ἐλευθέρων λαῶν ἤκουσαν ἐν τούτοις τοὺς πρώτους τριγμοὺς μετὰ τοὺς ὁποίους συνόδεύονται βαθύτεροι ἴσως μεταμορφώσεις εἰς τὰ σκοτεινὰ σπλάχνα τοῦ σοβιετικοῦ συγκροτήματος. Καὶ οἱ σκεπτόμενοι μετὰ γνώμονα τὴν ἱστορίαν, οἱ ἐντρυφήσαντες εἰς τὰ πεπωμένα ὅλων τῶν μεγάλων κατακτῆσεων ἐπὶ τῆς Γῆς, καὶ εἰδικώτερον τὰς περιοδικὰς ἐκχυλίσσεις τῶν σλαυϊκῶν φύλλων πρὸς τὸ κέντρον τῆς Εὐρώπης ἢ τὴν Ἀπὼ Ἀνατολήν, τὴν ἀσυγκράτητον πλήμμυραν τοῦ ὄγκου τῶν καὶ τὰς ἐπακολουθήσασας εἰς διαστήματα ἐτῶν ἢ δεκαετηρίδων συμπτώσεις τῶν, ἤρχισαν νὰ διακρίνουν ἐπάνω εἰς τὰ ἄπειρα μικρὰ συμπτώματα, τῶν τελευταίων ἐτῶν ὅτι ἀλλάσσει κατεύθυνσιν τὸ ἀλάθητον ἐκκρεμὲς τῆς ἱστορίας !!

Ὁ νοῦς τοῦ φρονίμου ἀνθρώπου διστάζει ὅμως νὰ παραδεχθῇ ὡς ἀληθινὰ ὅλα αὐτὰ τὰ συμπτώματα. Γνωρίζει ὅτι ἡ νέα αὐτὴ πραγματικότητα ἐὰν ἀπεδεικνύετο ὀριστική, πρόκειται νὰ ἀλλάξῃ ἐκ βάθρων τὴν ζωὴν μας τὰς συνηθείας τῆς, τὴν ἀτμόσφαιραν, τὰ ὕλικά της δεδομένα, **τὴν πολιτικὴν πρὸ παντὸς πραγματικότητα μέσα εἰς τὴν ὁποίαν ζῶμεν**. Καὶ ἐμπρὸς εἰς τὸν λαβύρινθον αὐτὸν τῶν νέων ἐξελίξεων ἡ ψυχὴ του καταλαμβάνεται ἀπὸ μίαν ἀνεξιχνίαστον φρικίαν χαρᾶς καὶ ἀμφιβολίας. Μία ποιοτικὴ μεταβολὴ θὰ ἐλάμβανε χώραν εἰς τὰ πολιτικὰ δεδομένα τῆς ἀνθρωπότητος· ἄλλοι ὀρίζοντες θὰ ἦνοιγαν εἰς τὴν σκέψιν· ἄλλη διάρθρωσις εἰς τὰς σχέσεις τῶν μεγάλων καὶ τῶν μικρῶν, ἄλλοι διαφορισμοὶ πολιτικῶν δυνάμεων, ἄλλαι μεταμορφώσεις εἰς τὸ ἰδεολογικὸν ὑπόβαθρον ἐπὶ τοῦ ὁποίου στηρίζονται. Τίποτε δὲν θὰ ἔμενεν ἀμετάβλητον, εἴτε τὸ θέλομεν εἴτε ὄχι. Καὶ δι' αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ τί διαγράφεται γύρω ἀπὸ τὴν συνάντησιν τῶν Τεσσάρων καὶ ἐκείνας αἵτινες θὰ τὴν ἐπακολουθήσουν, ἀποτελοῦν τὸ καίριον θέμα τῆς σήμερον, τὸ ὁποῖον ὅλοι μας ἔχομεν ὑποχρέωσιν νὰ ἐξιχνιάσωμεν μετὰ δημιουργικὴν φαντασίαν, ἀλλὰ καὶ ἀπόλυτον ρεαλισμόν. Διότι ὁ πόθος τρέχει πολλάκις γοργότερον ἀπὸ τὴν σκέψιν... Καὶ καταδοκοῦν συχνὰ οἱ ψευδεῖς προφηταί, ἔτοιμοι νὰ θέσουν ὑποθήκας ἐπάνω εἰς τὸ ἀβέβαιον μέλλον...

Ἐν πρώτοις πρέπει σαφῶς νὰ διευκρινισθῇ ἡ ἐπίδρασις τῆς ὁποίας

ἀσκει καὶ θὰ ἀσκήσῃ εἰς τὴν περαιτέρω διαμόρφωσιν τῶν σχέσεων Ἀνατολῆς - Δύσεως, ὁ ἰδεολογικὸς παράγων.

Εἶναι βεβαίως ἀληθὲς ὅτι οἱ ἰθύνοντες ἐκάστοτε τοῦ Κρεμλίνου διεκρίθησαν πάντοτε ἀπὸ στερεὸν ρεαλιστικὸν πνεῦμα, μετὰ τὸ ὁποῖον συχνὰ ἐπροσπέρασαν τὰς δογματικὰς ἀφετηρίας τῶν προκειμένου νὰ ἀντιμετωπίσουν συγκεκριμένα προβλήματα καὶ καταστάσεις, εἴτε ἦσαν οἰκονομικῆς εἴτε πολιτικῆς καὶ διπλωματικῆς φύσεως. Οἱ προϊόντες ἐξ ἄλλου κοινωνικοὶ διαφορισμοί, εἰς τὰ σπλάχνα τοῦ κομμουνιστικοῦ τῶν κρατῶν, τοὺς ὁποίους ἐδημιούργησεν ἡ μακρὰ ἐν τῇ ἐξουσίᾳ ἐγκαθίδρυσις καὶ αἱ νεώτεροι τεχνολογικαὶ ἐξελίξεις, ἐνέτειναν, φυσικὰ τὸ πολιτικὸν καθαρῶς πνεῦμα τῆς ἡγεσίας του. Συχνὰ οἱ λόγοι καὶ τὰ ἔργα τῆς δὲν διαφέρουν κατ' οὐδὲν ἀπὸ τοὺς λόγους καὶ τὰ ἔργα τῆς αἰωνίας Ρωσσίας, εἴτε Τσαρικῆς, εἴτε Ἀστικῆς. Ἀλλὰ μόνον τελεία ἄγνοια ἀνθρώπων καὶ πραγμάτων δύναται νὰ παρίδῃ τὸ θεμελιῶδες γεγονός ὅτι τῆς «πολιτικῆς» αὐτῆς σκέψεως τῶν κρατούντων αἱ ρίζαι, εὐρίσκονται στερεὰ ἐνσφηνωμέναι εἰς **τὸ πνευματικὸν ὑπόβαθρον τοῦ ματεριαλιστικοῦ καὶ τοῦ ἱστορικοῦ διαλεκτισμοῦ**. Ἡ συγκρότησις τοῦ κομμουνιστικοῦ καθεστώτος, εἰς μίαν μεγάλην πολιτικὴν δύναμιν δὲν ἔγινε μετὰ τὴν προχειρότητα ἐνὸς οἰουδήποτε πολιτικοῦ προγράμματος ἐξαγγελλομένου τὴν προτεραιάν ἐκλογῶν. Εἶναι σοβαρὰ ὑπόθεσις. Ἐδράζεται εἰς μίαν ἀνεπτυγμένην φιλοσοφικὴν σκέψιν, καλύπτουσιν ὅλην τὴν ὕλικὴν καὶ πνευματικὴν πραγματικότητα. Ἐχει τὴν ἀδυσώπητον λογικὴν ἀλληλουχίαν τῆς· ἔχει τοὺς προφήτας, τὴν ἱστορίαν, τοὺς ἥρωας, καὶ τὰ θύματά της. Καὶ δι' αὐτὸ, εἴτε ἀγορεύουν εἰς τὰ Ἠνωμένα Ἔθνη, εἴτε συγγράφουν προκηρύξεις, εἴτε ἀπεργάζονται νέους διπλωματικούς σχηματισμούς, εἴτε γράφουν μυθιστορήματα καὶ συνθέτουν μουσικὰς συμφωνίας, οἱ ἄνθρωποι τοῦ Κρεμλίνου ἐκφράζουν συνειδητῶς ἢ καὶ ἀθελήτως, τὰς βασικὰς «ἀληθείας» τοῦ ἱστορικοῦ διαλεκτισμοῦ, ὁ ὁποῖος δι' αὐτοὺς, ἐξηγεῖ καὶ διέπει μετὰ τοὺς χαλυβδίνους νόμους του, ὅλα ὅσα συμβαίνουν ἢ πρόκειται νὰ συμβοῦν ἐν τῷ κόσμῳ. «Ὁ διαλεκτισμός—ἔχει γράψει ὁ Hegel—ἀποτελεῖ αὐτὴν ταύτην τὴν φύσιν τοῦ σκέπτεσθαι». Μετὰ αὐτὸν ὁμιλοῦν, σκέπτονται, ἀναπνέουν δύο τουλάχιστον γενεαὶ νέων ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐγνώρισαν καμμίαν ἄλλην σκέψιν δὲν ἤκουσαν, οὔτε κἂν ἀπὸ τὰς τρομοκρατημένας μητέρας τῶν καμμίαν ἄλλην ἀλήθειαν.

Συχνὰ ἐν τούτοις ἡ ἀδήριτος λογικὴ τοῦ διαλεκτισμοῦ συναντᾷ εἰς τὸν δρόμον τῶν πραγματοποιήσεών της, ἀπροσπέλαστα φράγματα τὰ ὁποῖα ἐγείρει ἄλλοτε ἡ οἰκονομικὴ πραγματικότης - ὅπως εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς ΝΕΠ — καὶ ἄλλοτε ἡ διεθνὴς — ὅπως εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς συμφωνίας τοῦ Χίτλερ τῷ 1939, τὴν ἐποχὴν τοῦ ἐθνικοῦ πολέμου ἀπελευθερώσεως τῷ 1941, 1942, 1943, τὴν ἐποχὴν τέλος τοῦ Νάτο — **τὴν σημερινὴν καὶ τὴν αὐριανήν**.

Τότε ἡ θεωρία συμπτύσσεται εἰς ἰσχυροτέρας θέσεις, ὁ «ἱστορικὸς

διαλεκτισμός» μάλιστα δέχεται και ώρισμένας θυσίας. Αὕτη αὕτη ἡ θεωρία του, τοῦ τὸ ἐπιβάλλει. Διότι οἱ νόμοι του δὲν ἰσχύουν εἰς στενὰ χρονικὰ ὅρια. Ἐχουν πλαῖσια χρονικὰ ἀπροσδιόριστα, ἐκφράζουν αὐτὸν τοῦτον τὸν μηχανισμόν τῆς ἱστορίας ἀσχέτως τόπου καὶ χρόνου. Ἴδου πῶς χαρακτηρίζει αὐτοῦ τοῦ εἵδους τὴν σύμπτυνιν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ΝΕΠ, ἡ ἐπίσημος ἱστορία τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος τῆς Ρώσσίας:

«Ὁ πολεμικὸς κομμουνισμός (1918—20) ἀπέτελεσε μίαν ἀπόπειραν ἐξ ἐφόδου ἀλώσεως τοῦ καπιταλιστικοῦ φρουρίου διὰ κατὰ μέτωπον ἐπιθέσεως. Εἰς τὴν ἀπόπειραν αὐτήν, τὸ κόμμα προώθησε τὰς θέσεις του παρὰ πολὺ πρὸς τὰ ἐμπρός, κινδυνεύσαν νὰ ἀποκοπῇ τῆς βάσεως του. Τώρα δὲ Λένιν τοῦ συνιστᾷ, νὰ ὑποχωρήσῃ κατὰ τι πλησιέστερον πρὸς τὰ μετώπισθεν, νὰ ὁργανώσῃ τὴν ἐπίθεσιν τοῦ εἰς μακρᾶς διαρκείας πολιτοκράτου τοῦ φρουρίου διὰ νὰ συγκεντρώσῃ τὰς δυνάμεις του καὶ νὰ ἀναλάβῃ ἔπειτα τὴν ἐπίθεσιν».

Ἐν μόλις ἔτος μετέπειτα τῶνδεν, εἰς τὸ 11ον Συνέδριον τοῦ κόμματος, ὁ Λένιν ἐκήρυσσε τὴν σύμπτυνιν τερματισθεῖσαν καὶ προέβαλλε τὸ νέον σύνθημα:

«Ὑπεχωρήσαμεν ἐπὶ ἓν ἔτος. Τώρα πρέπει νὰ εἴπωμεν πρὸς τὸ κόμμα. Ἀρετὰ: Ὁ σκοπὸς ὃν ἀπεβλέπαμεν ἐπετεύχθη.

Τώρα ἄλλος σκοπὸς ἐπιβάλλεται: ἀνασύνταξις τῶν δυνάμεων!»

Καὶ ἡ αἱματωμένη ἀλληλουχία τοῦ διαλεκτισμοῦ ἀνεσυνδέθη, πράγματι, μὲ τὰς ἀθρόας «ἐκκαθαρίσεις» τοῦ 1921, εἰς τὰς ὁποίας κατὰ πρῶτον φυσικὰ λόγον περιελήφθησαν οἱ ΝΕΡΜΑΝ, οἱ ἄνθρωποι δηλαδὴ ἐκεῖνοι ἀκριβῶς οἱ ὁποῖοι ἐσυμβόλισαν καὶ ἐπραγματοποίησαν τὴν προσωρινὴν σύμπτυνιν δυνάμεων ἓν ἔτος ἐνωρίτερον....

Σήμερον, εἰς ἄλλα πλαῖσια καὶ εἰς διάφορα ἐπίπεδα, ἡ θεωρία πρέπει νὰ συμπτυχθῇ ἐπάνω εἰς τὰς θέσεις τῆς πραγματικότητος. Ἡ θεωρία συναντᾷ ἀντιστάσεις τόσον εἰς τὸν οικονομικὸν τομέα ὅσον καὶ εἰς τὸν διεθνή. Ἡ ἀντίστασις τοῦ δημοκρατικοῦ κόσμου, ἡ ἀνάγκη παροχῆς ὀγκώδους βοήθειας εἰς τὴν Κομμουν. Κίναν καὶ πολλὰς ἄλλας ἀσιατικὰς χώρας, τὰ σύνθετα προβλήματα τῆς ἀγροτικῆς οἰκονομίας, τὸ ἄγχος τέλος μιᾶς μακροετοῦς λαϊκῆς ὑποκαταναλώσεως ὀγκούμενον βαθμιαίως μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Στάλιν, εἰς καταθλιπτικὸν πολιτικὸν πρόβλημα, ὅλα αὐτὰ, ἐπιβάλλουν τὴν σύμπτυνιν. Ὁλόκληρος ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τῆς Ρωσσίας φέρει πλέον ἓν ἀδιαμφισβήτητον γνῶρισμα: σταθεροποίησις τῶν θέσεων, ἀσφάλεια εἰς τὸν περίβολον τῶν κεκτημένων, μία μικρὰ ἀνάπαυλα εἰς τὸν δύσκολον ἀνηφορικὸν δρόμον. Αἱ ἐκπλήξεις θὰ παύσουν διὰ πολὺν καιρὸν, ὁ τόνος θὰ χαμηλώσῃ· λύσεις θὰ εὑρέθων ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ἐπάνω εἰς τὴν γραμμὴν τῆς σταθεροποιήσεως. Καὶ ἴσως κάποτε μὲ τὴν βοήθειαν τῶν ἐσωτερικῶν μετασχηματισμῶν τοῦ κομμουνιστικοῦ καθεστώτος, ἡ τῆς προβολῆς τῆς Κίνας εἰς μεγάλην βιομηχανικὴν καὶ στρατιωτικὴν δύναμιν, αἱ προσωρινότητες αὐταὶ θὰ ἀποκρυσταλλωθὼν ὀριστικώτερον καὶ οἱ ἄνθρωποι

τοῦ Κρεμλίνου θὰ δεχθὼν καὶ ἄλλας ἀκόμη συμπτώσεις.

Ἀλλὰ ὁ πόλεμος τῶν ἰδεῶν συμφυῆς πρὸς αὐτὴν τὴν ὑπόστασιν τοῦ ἱστορικοῦ διαλεκτισμοῦ, πρὸς «αὐτὴν ταύτην τὴν φύσιν τοῦ σκέπτεσθαι» θὰ συνεχισθῇ. Ἡ «ἐκπόρθησις τοῦ φρουρίου τοῦ καπιταλισμοῦ» θὰ ἐπιδιωχθῇ μὲ ἄλλα μέσα. Δὲν θὰ εἶναι ψυχρὸς πόλεμος, διεγείρων εἰς ὅλων τὰς συνειδήσεις τὸν κίνδυνον τῆς ρήξεως. Θὰ εἶναι ἡ ἐκμετάλλευσις τῶν ἐσωτερικῶν ἐκάστης δημοκρατίας ἀντιθέσεων, παραπλάνησις πρὸς τὰς ἀτραπούς τοῦ παροπλισμοῦ καὶ τῆς οὐδετερότητος, ἐπεξεργασία τῆς φυσικῆς εἰς κάθε πολιτισμένον ἄνθρωπον τάσεως πρὸς συνεννόησιν, ἐκείνου τὸ ὁποῖον εἰς τὰ συγγράμματά των οἱ προφήται ὀνομάζουν μὲ τὴν ἰδικὴν των διάλεκτον: «le crétinisme de la democratie!» Ἡ εἰρήνη θὰ μείνῃ, ὅπως ἔγραψεν, ὁ Clemenceau «πόλεμος μὲ ἄλλα μέσα». Μέσα τὰ ὁποῖα δὲν θὰ προσκρούσουν εἰς οὐδεμιᾶς συμβατικῆς ὑποχρεώσεως τὰς ρήτρας, οὐδὲ κἂν τοὺς κανόνες τῆς καλῆς μεταξὺ ἐθνῶν συμπεριφορᾶς. Ἀλλὰ τὰ ὁποῖα θὰ εἶναι ἐξ ἴσου θανατηφόρα διότι κινοῦνται ἐντὸς τοῦ ἰδίου μας οἴκου καὶ ἀπειλοῦν τὴν ἐσωτερικὴν μας ὑπόστασιν μὲ τὰς πλέον ὀδυνηρὰς ἐκπλήξεις.

Ἀλλὰ δὲν ἐφθάσαμεν ἀκόμη ἐκεῖ.

Ἡ διάσκεψις τῆς Γενεύης, ἐθέρμανε ὅλης τῆς ἀνθρωπότητος τὴν ψυχὴν, μὲ τὸν ἀνθρώπινον τόνον τῆς, τὰς δραματικὰς ἀποστροφὰς τῶν μελῶν τῆς, τὴν ἀμέτρητον εὐλογίαν τῶν μεγάλων καὶ τῶν μικρῶν μὲ τὴν ὁποίαν συνωδεύθη. Ἀλλὰ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ καταλήξῃ ἄλλως παρὰ εἰς τὴν διατύπωσιν μιᾶς σειρᾶς προτεραιότητος ζητημάτων πρὸς ἐπίλυσιν καὶ τὴν διανοίξιν νέων ἐπαφῶν ὑπὸ ἀναμφισβητήτως καλύτερον κλίμα. Ἐφερε μάλιστα τὸν κόσμον ἀμέσως ἀντιμέτωπον πρὸς τὰς ἀδυσωπῆτους ἐξ ἀντικειμένου δυσχερείας εἰς τὰς ὁποίας προσκόπτει μία ἀληθινὴ συνεννόησις. Εἰς τὴν πρώτην συνεδρίασιν τῆς διασκέψεως οἱ Δυτικοὶ ἔφερον τὸ ζήτημα τῆς ἐνοποιήσεως καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Γερμανίας: Εἶναι ἀδύνατον ἡ Εὐρώπη νὰ ἡσυχάσῃ μὲ ἓν τεράστιον χάσμα εἰς τὸ κέντρον τῆς, τὴν Γερμανίαν. Θὰ ἐκινδύνευε νὰ καταβροχθισθῇ ὁλόκληρος ἐὰν κάποτε ἡ Γερμανία ἐξουδετεροῦτο καὶ οἱ Ἀμερικανοὶ ἐπανήρχοντο πέραν τοῦ Ὠκεανοῦ. Ἡ ἔνωσις τῆς Γερμανίας πρέπει ἐπομένως νὰ γίνῃ τὸ ταχύτερον καὶ δι' ἐλευθέρων ἐκλογῶν, ὁ δὲ Λαὸς τῆς νὰ εἶναι ἐλεύθερος νὰ κανονίσῃ ὅπως θέλει τὴν στάσιν του εἴτε εἰς τὸ Νάτο εἴτε ἄλλαχού. Καὶ διὰ νὰ μὴ δικαιολογῆται καμμία ἀνησυχία ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῆς Ρωσσίας οἱ Δυτικοὶ τῆς προσφέρουν μίαν συνθήκην συλλογικῆς ἐγγυήσεως ἓν εἶδος Λοκάρνο, ὅπου ὅλοι θὰ ἡσφαλίζοντο ἐναντι ὅλων. Ὁ κ. Eden προχωρεῖ μάλιστα ἀκόμη πέραν τούτου: εἰς τὰς προτάσεις του τῆς 18ης Ἰουλίου, εἰσηγείται τὸν καθορισμὸν ἀνωτάτου ὅρου στρατιωτικῶν δυνάμεων τὰς ὁποίας «οἱ γείτονες τῆς Γερμανίας» θὰ ἐδικαιοῦντο νὰ διατηρῶσιν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς. Καὶ ὁ περιορισμὸς εἰς τοὺς «γείτονες» ἔχει βεβαίως μεγάλη σημασίαν. . . .

Ἀλλ' ἡ Ρωσσία γνωρίζει ὅτι αὐτὸ θὰ ἐσήμαινε ἐνσωμάτωσιν ὁλοκλήρου τῆς Γερμανίας εἰς τὸ δυτικὸν συγκρότημα· καὶ γνωρίζει τί σημαίνει

τοῦτο διὰ τὴν ἰσορροπίαν τῶν Δυνάμεων ἐν Εὐρώπῃ. Ζητεῖ λοιπὸν πρὸ παντὸς ἄλλου ὅπως ἡ ἀσφάλεια τῆς Εὐρώπης λάβῃ τὴν προβάδισιν ἐναντι τῆς ἐνότητος τῆς Γερμανίας· καὶ πρὸς τοῦτο προτείνει (σχέδιον Μπουλγκάνιν 20ης Ἰουλίου) μίαν συνθήκην ἀσφαλείας ἡ ὁποία ἀναβάλλει κατ' οὐσίαν τὴν ἐνοποίησιν ἐπ' ἀόριστον καὶ ἐν τῷ μεταξύ προβλέπει τὴν διαιώνισιν τοῦ Status quo διὰ τῆς συμμετοχῆς εἰς τὴν συνθήκην, τόσοσιν τῆς Δυτικῆς ὅσον καὶ τῆς Ἀνατολικῆς Γερμανίας. Καὶ τὸ κυριώτερον: τὰ συμβαλλόμενα κράτη (δηλ. καὶ ἡ Γερμανία, ἡνωμένη εἴτε μὴ) «ὕποχρεοῦνται νὰ μὴ συμμετάσχωσι εἰς συνασπισμὸν ἢ συμμαχίαν... ἀντιστρατευομένας εἰς τοὺς σκοποὺς τῆς συνθήκης ἀσφαλείας», (δηλ. εἰς τὸ Νάτο-ἄρθρον 7 τοῦ σχεδίου)

Ἐδῶ εἶναι ἡ κλεις τοῦ προβλήματος. Ὅλα τὰ ἄλλα ἔρχονται εἰς δευτέραν μοῖραν. Ὅχι διότι εἶναι ὀλιγώτερον σοβαρά, ἀλλὰ διότι ὑπάρχουν δι' αὐτὰ λύσεις ἐάν λυθῇ τὸ ζήτημα τῆς Γερμανίας. Καὶ ἐν πρόβλημα τοιαύτης ὀγκῆς εἰς τὸ ὁποῖον συνοψίζεται ἡ συγκρότησις ἐνὸς πραγματικοῦ σχήματος ἰσορροπίας δυνάμεων ἐν τῷ κόσμῳ δὲν λύεται μὲ διπλωματικὰς φρασσεολογίας· οὔτε κἂν ὁ γενικὸς ἀφοπλισμὸς θὰ ἠδύνατο νὰ τὸ παραμερίσῃ - διότι ὑποτίθεται ὅτι θὰ ἐφηρμόζετο ἀναλογικῶς πρὸς ὅλους. Ἡ Ρωσσία γνωρίζει ὅτι μὲ τὴν Γερμανίαν ἡνωμένην καὶ συμπράττουσαν πρὸς τὴν Δύσιν, χάνει διὰ παντὸς τὴν προέχουσαν ἐν Εὐρώπῃ δυνάμιν της καὶ ἡ Δύσις ἀντιστρόφως γνωρίζει ὅτι μὲ τὴν Γερμανίαν οὐδετέραν ἢ ὑπὸ κομμουνιστικὴν ἐπιρροήν, εἶναι ἀδύνατον νὰ κρατήσῃ τελικῶς τὰς θέσεις της ἐν Εὐρώπῃ. «Ὁ κόσμος ὁλόκληρος δὲν εἶναι ἀρκετὰ μέγας διὰ νὰ δυνηθῶμεν νὰ συμφωνήσωμεν ἐν σχέσει πρὸς τὴν Πολωνίαν» - ἔλεγεν ὁ Ἀλέξανδρος ὁ 1ος πρὸς τὸν Ναπολέοντα, ἐπάνω εἰς τὴν σχεδίαν τοῦ Τιλσίτ, ὅταν ἡ Πολωνία τῶν ἀρχῶν τοῦ 19ου αἰῶνος ἔπαιζεν διὰ τὴν ἰσορροπίαν τῶν δυνάμεων τοῦ κόσμου τὸν ἴδιον ἀκριβῶς ρόλον τὸν ὁποῖον παίζει σήμερον ἡ Γερμανία. Ὁ κόσμος ἠρῦνθη εἰς διαστάσεις, τὰ ὀνόματα καὶ οἱ ἄνθρωποι ἥλλαξαν· ἀλλὰ τὰ βασικά προβλήματα δυνάμεως μένουν ἀδυσωπήτως σταθερά. Διὰ νὰ ἀλλάξῃ ἡ ὄψις τοῦ κόσμου πρέπει νὰ ἀλλάξουν αἱ συνειδήσεις τῶν κρατούντων εἰς τὸ Κρεμλίνον· νὰ παύσῃ ὁ κόσμος νὰ ἀναμετρᾷ τὰ πάντα μὲ τὸ μέτρον μιᾶς ἐνδεχομένης ἐπιδρομῆς καὶ τὴν συνειδήσιν τῆς ἀδιαλλάκτου ἀντιθέσεως τὴν ὁποίαν ὁ «ἱστορικὸς διαλεκτισμὸς» ἔχει χαράξῃ ὡς βασικὸν ἄρθρον πίστεως, εἰς τὰ ἔργα, τὴν σκέψιν καὶ τὴν ψυχὴν τῶν πιστῶν του.

Ἐν τῷ μεταξύ «ὁ πόλεμος θὰ συνεχίζεται δι' ἄλλων μέσων».

Ὁ Ἀνατολικὸς συνασπισμὸς ἐχαμήλωσε ἀπλῶς τὸν τόνον τῶν ἐπιθέσεων του καὶ ἐπιδίδεται εἰς τὸ νὰ πείσῃ ὅλον τὸν ἄλλον κόσμον περὶ τῶν καλῶν του διαθέσεων. Δὲν ἔχει παρὰ νὰ κερδίσῃ μὲ αὐτό. Διότι εὐρύνεται οὕτω ὁ κύκλος τῶν ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι θεωροῦν δυνατόν νὰ ζήσουν χωρὶς κίνδυνον μεταξύ δύο κόσμων ἀντιθέτων· τὰ πλεονεκτήματα τῆς οὐδετερότητος διεγείρουν τὴν φαντασίαν πολλῶν. Ἡ πολιτικὴ τῆς «ἐνεργοῦ συνυπάρξεως» τοῦ Ἰνδοῦ Πρωθυπουργοῦ εὐρίσκει καὶ εἰς τὴν χώραν μας ἀκό-

μη, τοὺς πλέον ἀπροόπτους ὑποστηρικτάς. Καὶ κατ' ἀναπόδραστον συνεκδοχὴν ἡ πολιτικὴ τῶν ὀπλισμῶν καὶ τῆς παρουσίας τῶν Ἀμερικανῶν ἐν Εὐρώπῃ ἐμφανίζεται καθημέραν πλέον ἀπαράδεκτος. «Ἡ ἀραίωσις (Thinning out) τῶν ἀμερικανικῶν δυνάμεων ἐν Εὐρώπῃ, εὐρίσκεται διάχυτος εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν», ἔγραφεν εἰς τοὺς Times τοῦ Λονδίνου τὴν 21ην Ἰουλίου ὁ ἐν Γενεύῃ ἀνταποκριτὴς τῶν... Ὑπὸ τὴν «κοινόχρηστον» λέξιν «εἰρήνη» οἱ ἐμφυλλοχωρήσαντες εἰς τὰς ἐθνικὰς τάξεις δολιοφθορεῖς τοῦ ἀριστερισμοῦ, προωθοῦν τὴν πολιτικὴν τοῦ παροπλισμοῦ τοῦ δυτικοῦ συνασπισμοῦ. Ἡ «ἐπιτυχία» τῆς διασκέψεως τῆς Γενεύης, ἔδωκεν καὶ εἰς τοὺς ἰδικούς μας Ἰακωβίνους τὴν εὐκαιρίαν νὰ ζητήσουν «τὴν ἀλλαγὴν νοοτροπίας ἐν τῇ διαχειρίσει τῶν διεθνῶν σχέσεων» (Σημερινὸν ἀνακοινωθὲν τοῦ Δημοκρατικοῦ Κόμματος). Καὶ ἄλλοι συντηρητικώτεροι αὐτῶν εὐρίσκουν ἀφορμὴν τὴν διάσκεψιν τῆς Γενεύης διὰ νὰ ἐξορμήσουν κατὰ «τῆς πατριδοκαπηλείας» τῆς δεξιᾶς. Καὶ ἐν μέσῳ αὐτῆς τῆς Δεξιᾶς ἀκόμη προβάλλουν ὑπὲρ-ρεαλισταὶ ἀρχηγοὶ καὶ διακηρύσσοντες ὅτι δύναται ἀκινδύνως νὰ ἀναγνωρισθῇ τὸ Κ. Κ. Ε., καὶ νὰ ἀνοιγοῦν αἱ φυλακαί, ὥστε νὰ μὴ κοπιᾶζουν νὰ διανοίγουν ὑπονόμους πρὸς τὴν ἐλευθερίαν οἱ κρατούμενοι καὶ «ἀναξιοπαθοῦντες» κομμουνισταί.

Ἡ Ἑλλὰς ἐν τούτοις παρ' ὅλας αὐτὰς τὰς ἐπιτηδευμένας δημοκρατικὰς «ἐξορμήσεις» θὰ ἔχῃ ἐπὶ πολὺ ἀκόμη νὰ ζήσῃ, μὲ τὴν συνειδήσιν ὅτι δὲν τῆς ἐπιτρέπεται οὔτε ἡ παραμικρὰ ἀπροσεξία ἢ χαλάρωσις τῆς θελήσεώς της.

Ἡ μάχη τῆς ἀνεξαρτησίας της δὲν ἐκρίθη. Τουναντίον, μόλις εἰσέρχεται εἰς τὸ πλέον ἐπικίνδυνον καὶ ἀποφασιστικὸν στάδιον της. Διότι εἶναι τὸ στάδιον τῆς συγχύσεως καὶ τῆς ἀβεβαιότητος, ἐν τῷ ὁποίῳ ἐργάζεται εὐκολώτερον ὁ ἐχθρὸς. Εἶναι ἡ στιγμή ὅπου ἡ λαχτάρα τῆς τελικῆς ἡσυχίας, ἡ θολότης τοῦ ὀρίζοντος τὴν ὁποίαν δημιουργεῖ ὁ κατευνασμός, ἐκθέτουν ὅλους μας εἰς τὰ πλέον θανάσιμα σφάλματα. Ποτὲ λάθῃ πλέον μοιραῖα δὲν διεπράχθησαν παρὰ εἰς τοιοῦτου ἀκριβῶς εἶδους περιστάσεις. Τὸ σκληρὸν μέρος τοῦ ἔθνους, τὸ ἀλύγιστον, στενόκαρδον, «ὀπισθοδρομικόν» ἴσως, ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶναι ἀποφασισμένον νὰ μὴ παραπλανηθῇ καὶ νὰ μὴ λυγίσῃ, — ἐκεῖνο δηλ. τὸ ὁποῖον ἔσωσε τὴν Ἑλλάδα ὅταν τόσοις καὶ τόσοις ἐκ τῶν σημερινῶν «προοδευτικῶν» ἡγετῶν της, ἐσαγήνευσεν ὁ κατευνασμός καὶ ἡ «διὰ πολιτικῶν μέσων» κατασίγασις τῆς κομμουνιστικῆς ἀνταρσίας — ἔχει ἀκόμη ἐπὶ πολὺ ἓνα σπουδαῖον ρόλον νὰ παίξῃ. Αὐτὴ καὶ μόνη ἡ σημερινὴ διέγερσις τοῦ ἀριστερισμοῦ πρὸς νέας πολιτικὰς ἐξορμήσεις, ἐπὶ τῷ χαρωπῷ ἀγγέλματι τοῦ διεθνοῦς κατευνασμοῦ, προαναγγέλλει καὶ ἐπιβάλλει τὴν βαρύνουσαν αὐτὴν ἀποστολὴν τῶν.

Τὸ δράμα τοῦ ἔθνους μας εἶναι σήμερον, ὅτι ἀκριβῶς τὴν στιγμὴν αὐτὴν ὅπου ὅλα κρίνονται, ὁ κόσμος αὐτός — ὁ κόσμος τῆς Δεξιᾶς — διέρχεται τὴν μεγαλυτέραν κρίσιν του....

Η ΒΟΡΕΙΟΣ ΗΠΕΙΡΟΣ

Χωρίς να θέλωμεν να ἐκλαμβάνωμεν ὡς γεγονότα τὰς ἐπιθυμίας μας, πρέπει νὰ διαπιστώσωμεν ὅτι ἐν τῇ πλαισίῳ τῶν νεωτέρων διπλωματικῶν ἐξελίξεων, τὸ Βορειοηπειρωτικὸν ζήτημα ἀνακτᾷ ἐν μέγα μέρος τῆς ἀπωλεσθείσης ἐπικαιρότητός του.

Ἡ ἐπιμελῶς διενεργουμένη Σοβιετικὴ ἐπίθεσις εἰρήνης, ἔχει προσλάβει εἰς τὰ Βαλκάνια τὴν μορφήν μιᾶς συνδυασμένης προσπελάσεως τῆς Ἑλλάδος πρὸς ταυτοποίησιν τῶν διαφορῶν της μετὰ τῶν δύο ἐν τῇ Βαλκανικῇ δορυφόρων, τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Ἀλβανίας. Αἱ ραδιοφωνικαὶ ἐκπομπαὶ τῶν ἐλεγχομένων ὑπὸ τῆς Μόσχας σταθμῶν, τὸ μαρτυροῦν ἔξω πάσης ἀμφιβολίας· καὶ ἡ μέση τοῦ Γεν. Γραμματέως τοῦ Ο.Η.Ε. ἐνέργεια τῆς κυβερνήσεως τῶν Τιράνων, διὰ τὴν ἀποκατάστασιν διπλωματικῶν σχέσεων πρὸς τὴν Ἑλλάδα, τὸ ἐπιβεβαιοῦν ἐπισημότερον.

Ἡ ἐξέλιξις αὐτὴ φέρει μοιραίως τὸ βορειοηπειρωτικὸν ἐγγύτερον πρὸς τὸ προσκήνιον τῆς ἐπικαιρότητος, καὶ δὲν πιστεύομεν νὰ ἔχωμεν ἀνάγκην νὰ τὸ ὑποδείξωμεν εἰς τοὺς ἀρμοδίους. Ἡ ἀκολουθητέα ἐν προκειμένῳ τακτικὴ ἔχει ὅμως, ὡς εἰκός, ἀποφασιστικὴν σημασίαν. Καὶ θὰ ἠθέλομεν νὰ μὴ ἔχωνται ἀληθείας αἱ διὰ τοῦ τύπου μεταδοθεῖσαι πληροφοροίαι, καθ' ἃς ἡ ἐπὶ τοῦ προκειμένου κυβερνητικὴ θέσις μέλλει νὰ ἀρκεσθῇ εἰς τὸ νὰ ἀντιτάξῃ ἀπλῶς τὴν κατάστασιν πολέμου Ἑλλάδος καὶ Ἀλβανίας, καὶ τὴν ἀνάγκην συνάψεως συνθήκης εἰρήνης. Εἶναι καιρὸς νομίζομεν, νὰ προβάλλωμεν ἐν τῇ οὐσίᾳ τοῦ τῷ ζήτημα, πρὸ τῶν Ἀλβανῶν καὶ τῶν μεγάλων φίλων ἡ ἀντιπάλων των, μὴ ἀρκούμενοι εἰς διαδικαστικούς ἀπλῶς ἐλιγμούς, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία 10 ἔτη μετὰ τὸ τέλος τοῦ πολέμου, ἔχει προδήλως ἐξασθενήσῃ. Ἦλθεν νομίζομεν ἡ στιγμή νὰ εἰπωμεν καθαρὰ εἰς τοὺς Ἀλβανούς καὶ οἰονδήποτε ἄλλον ἐνδιαφερόμενον, ὅτι ἀσχέτως καταστάσεως πολέμου ἢ εἰρήνης, εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐξασφαλισθῶσι ὁμαλαὶ σχέσεις μετὰ τῆς Ἀλβανίας, ὅταν εἰς ὁλόκληρος ἑλληνικὸς πληθυσμός, ἐκκριζώνεται συστηματικῶς ἀπὸ μακροῦ καὶ κινδυνεύουν νὰ μὴ μείνουν πολὺ ταχέως παρὰ τὰ ἑλληνικὰ ὀνόματα, αἱ ἐκκλησίαι καὶ οἱ τάφοι διὰ νὰ ἐνθυμίζουν τὸν ἑλληνικὸν χαρακτῆρα τῆς περιοχῆς. Ἐάν πρόκειται νὰ ἀ-

ποκατασταθῶν κανονικαὶ σχέσεις μετὰ τῆς Ἀλβανίας, πρέπει πρὸ παντὸς ἄλλου νὰ θεωρηθῇ αὐτὴ ἡ πυρορροῦσα πληγὴ εἰς τὰς Ἑλληνο-ἀλβανικὰς σχέσεις.

Αὐτὸ ἀποτελεῖ μίαν πραγματικότητα, τὴν ὁποίαν εἴτε τὸ θέλουν οἱ Ἀλβανοὶ καὶ οἱ φίλοι των εἴτε ὄχι, πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ ἀντιμετωπίσωμεν πρὶν προχωρήσωμεν πρὸς ἄλλα διπλωματικὰ σχήματα μετὰ τῆς χώρας των. Καὶ δι' αὐτὸ, ἀσχέτως πρὸς τὴν τελικὴν ἐπιδίκασιν τῆς κυριαρχίας ἐπὶ τοῦ βορειοηπειρωτικοῦ ἐδάφους, ἥτις θὰ ἦτο ἔργον μιᾶς διασκέψεως εἰρήνης, ἡ Ἀλβανία θὰ ἔπρεπε νὰ κληθῇ νὰ ἐκκαθαρίσῃ κατὰ τρόπον ἀνθρωπινότερον τὴν ἐν Β. Ἠπείρῳ κατάστασιν, παρέχουσα εἰς τοὺς κατοίκους τὰ δικαιώματα τὰ ὁποῖα εἶχεν ἐξασφαλίσῃ εἰς αὐτοὺς τὸ πρωτόκολλον τῆς Κερκύρας τοῦ 1913 ἐπιτρέπουσα καὶ τὴν ἐπάνοδον εἰς τὰς ἐστί-
ας των εἰς ὅλους τοὺς ἐκτοτε ἐκπατρισθέντας.

Αὐτά, ἔχομεν νομίζομεν πᾶν συμφέρον νὰ θέσωμεν ἐξ ὑπαρχῆς ὡς βάσιν ἀποκαταστάσεως σχέσεων. Θέτουν ἀπ' εὐθείας τὸ θέμα εἰς τὴν οὐσίαν του, χωρὶς προσφυγὴν εἰς διαδικαστικούς ἐλιγμούς, οἱ ὁποῖοι εὐκόλως ἐξουδετεροῦνται ἀπὸ τῆς ἀντιθέτου πλευρᾶς· προβάλλουν εἰς ὅλην τὴν σοβαρότητά του τὸ ζήτημα, καὶ δημιουργοῦν μίαν νέαν ἀφετηρίαν ἐκκινήσεως, εἰς τὰς σχετικὰς προσπάθειάς μας, τὴν ὁποίαν οἱ Ἀλβανοὶ καὶ οἱ μεγάλοι φίλοι των θὰ ἐννοήσουν πολὺ καλύτερον ἀπὸ ὅ,τι δήποτε ἄλλο, ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον βεβαίως πραγματικῶς ἐννοοῦν νὰ βελτιώσουν τὰς σχέσεις των πρὸς ἡμᾶς.

ΠΕΡΙ ΝΑΥΑΓΙΩΝ καὶ ΝΑΥΑΓΩΣΩ-ΣΤΙΚΩΝ

Ὑπάρχουν εἰς τὴν ἱστορίαν καὶ τὴν ἰδικὴν μας καὶ τὴν ξένην παραδείγματα Κυβερνήσεων ποὺ δὲν κατάρθωσαν νὰ πραγματοποιήσουν ὅσα ἐπηγγέλθησαν. Ἀλλαι, ἠτύχησαν ἀπὸ ἐσωτερικὰς καὶ ὑποκειμενικὰς ἀδυναμίας· ἄλλαι εὐρέθησαν πρὸ ἀπρο-όπτων ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν ἐναντιοτήτων. Εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτὰς τιμὰ καὶ ἀνδρική στάσις των ἦτο ὄχι ἀπλῶς ἡ ἀναγνώρισις τῆς ἀποτυχίας, ἀλλὰ καὶ ἡ πολιτικὴ συνέπεια τῆς ἀποτυχίας διὰ τῆς παραχωρήσεως τῆς θέσεώς των εἰς ἄλλους. Ἀπὸ τριετίας ἐν τούτοις συμβαίνουν

ἐδῶ περίεργα καὶ πρωτοφανῆ γεγονότα. Κάποια κακὴ μοῖρα παρηκολούθησεν ὅλας τὰς κυβερνητικὰς ἀποφάσεις. Καὶ κατέρρευσαν ὅλα τὰ ἔργα τοῦ Συναγερμῶ ὡς ἀντυχίαν, οὗτος ἐπανήρχετο δριμύτερος. Ἄλλοτε ἀνεγνώριζε τὰ λάθη του καὶ ἐζήτει πίστωση διὰ τὸ μέλλον· ἄλλοτε ἀπέπεμπεν ἐκ τῶν κόλπων του στενοὺς συνεργάτας εἰς τοὺς ὁποίους ἐφόρτωνε καὶ τὰς εὐθύνas. Καὶ ἄλλοτε, τέλος, προβάλλων τὴν παρελθούσαν δόξαν ἐκείνων τοὺς ὁποίους ἀπὸ σὺ μ β ο λ α καὶ Ἐ θ ν ι κ ᾶ Κ ε φ ᾶ λ α ι α ἔρριπεν χάριν ἰδιοτελειῶν σκοπῶν εἰς τὸν ἀσταθὴ στίβον τῆς Ἑλληνικῆς πολιτικῆς, ἐπέμενε νὰ πείσῃ ἀντιπάλους καὶ φίλους ὅτι μετὰ τὰ σύμβολα καὶ τὰ κεφάλαια αὐτὰ ἡ Ἑλλάς ἔπρεπε ἢ νὰ ζήσῃ ἢ νὰ ἀποθάνῃ. Ἡ νοοτροπία αὐτὴ ὑπενθυμίζει τὴν νοοτροπίαν στρατοπαράγοντων τῆς Δημοκρατίας, οἱ ὁποῖοι ἐδικαιολογοῦν τὴν προσκόλλησιν εἰς τὴν ἐξουσίαν μέχρι θανάτου ἢ ἀνατροπῆς, μὲ τὸ ὅτι πίπτοντος τότε τοῦ ἡγέτου, ἐκινδύνευε καὶ «τὸ καθεστῶς» πρᾶγμα τὸ ὁποῖον φυσικὰ δὲν ἐσθίαιεν εἰς τὴν πραγματικότητα ἄλλο τι παρὰ τὰ μικροσυμφέροντάκια τῆς «παρέας» τῶν κρατούντων. Σήμερον τὰ πράγματα εἶναι κάπως διάφορα. Διότι νὰ μὲν ἡ κυβερνώσα πολιτικὴ δύναμις εἶναι κατὰ πολὺ προσωποπαγῆς καὶ αὐτῇ, ἀλλὰ στηρίζεται ἐν τούτοις ἐπὶ τοῦ μεγαλύτερου μέρους τῆς ἐθνικοφροσύνης τὴν ὁποίαν κινδυνεύει νὰ παρασύρῃ εἰς τὴν πτῶσιν της. Θὰ ἀντιληφθῇ ἐγκαίρως ὅτι ὅπου ἐφθάσαμεν, τῆς μένει μόνον τὸ «καλῶς τεθνηκέναι» καὶ ὅτι τὸ «καλῶς τεθνηκέναι» αὐτό, συνίσταται εἰς τὸ νὰ ἀφεθῶν μὲν εἰς τὴν πολιτικὴν των ἐξαφάνισιν οἱ κυρίως ὑπεύθυνοι τοῦ σημερινοῦ καταντήματος, ἀλλὰ νὰ σωθῇ ἡ ἐθνικοφροσύνη;

Ὁ πανουργότερος τῶν ἀρχικῶν ἐπιτελῶν, ἀπομακρυνθεὶς ἐγκαίρως τοῦ ναυαγίου, τρίβει τὰς χεῖρας διότι ἀφῆκεν ἐπιμελῶς εἰς ἄ λ λ ο υ ς τὴν πραγματοποίησιν ὑποσχέσεων ἀπραγματοποιήτων. Ἄλλοι ναυαγοί, ἐτοιμάζουν ἐν κρυπτῷ τὰς σχεδίας των, διὰ νὰ ἐγκαταλείπουν ἐγκαίρως τὸ βυθιζόμενον σκάφος.

Τὴν Ἑλλάδα ὅμως δὲν ἐνδιαφέρουν οἱ περισσότερον ἐπὶ ἀγράφου κοινωνικοῦ

ναυαγοί, ἀλλὰ τὸ σκάφος. Καὶ τὸ σκάφος — ἡ ἐθνικὸφρων Ἑλλάς — εἶναι ἐκεῖνο ποὺ πρέπει νὰ σωθῇ, διότι περιέχει τὸ πολυτιμότερον φορτίον ἀπὸ ὅσα ὁ λαὸς ἐνεπιστεύθη ποτὲ εἰς κυβερνήτην του. Δὲν ὑπάρχουν μετὰ τῶν ἐπιβατῶν του, ὀλίγοι ἱκανοὶ καὶ ἀνυστερόβουλοι ἄνθρωποι διὰ νὰ τὸ ἐννοήσουν, καὶ... νὰ σωθῶν καὶ οἱ ἴδιοι. Δὲν φαίνεται πιθανόν. Διότι εἰς τοιαύτας στιγμὰς συνολικῆς συγχύσεως ἐπικρατοῦν συνήθως οἱ πλέον ἀνθρωποφάγοι μικροεγωῖσμοι καὶ παιδαριώδεις μικροῦπολογισμοί. Κάτι ἀνάλογον εἶχε προβλέψῃ ἡ δαιμονιώδης ὀξυδέρκεια τοῦ τότε πρωθυπουργοῦ τῆς ἐξορίας ὅταν τῷ 1941, Βασιλεὺς, Διάδοχος, Κυβερνήσις κλπ, ἐπέβαινον συμμάχικοι σκάφος διὰ νὰ διαπλεύσουν τὴν ἐξόχως ἐπικίνδυνον θάλασσαν πρὸς ἀγγλικὰς ἀκτὰς. Ὁ Πρωθυπουργὸς τῆς ἐξορίας προβλέπων ἴσως καταβύθισιν τοῦ σκάφους οὗτινος πάντες ἐπέβαινον, δὲν ἐσκέφθη ἄλλο καλύτερον, ἢ νὰ προκαλέσῃ συντακτικὴν πράξιν διὰ τῆς ὁποίας ἐν περιπτώσει πνιγμοῦ ἀπάντων, ἢ ἀντιβασιλεία θὰ περιήρχετο εἰς αὐτόν, μόνον ἴσως ἐπιπλέοντα ναυαγόν!!

Δὲν ὑπάρχει λοιπὸν καὶ σήμερον μεγάλη πιθανότης αὐτοδιασώσεως τοῦ σκάφους. Ὅ,τι κάμουν τὰ ναυαγοσωστικά!...

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΗΘΙΚΗ

Αἱ μάζαι τοῦ Λαοῦ εἰς χεῖρας τοῦ ὁποίου ἔχει ἐναποτεθῇ ὑπὸ τοῦ Συνήτορος ἡ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΞΟΥΣΙΑ τὴν ὁποίαν ἀσκεῖ ἡ Κυβέρνησις, οὔτε ἄμορφος οὔτε ἀζωογόνητος, οὔτε ἄνευ προσανατολισμοῦ εἶναι.

Τὸ γόητρον τῆς ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἀσκουμένης ἐξουσίας, βασιίζεται εἰς τὴν συγκατάθεσιν τῶν Λαϊκῶν μαζῶν, ἐπὶ τοῦ προγράμματος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὅταν αὐτοὶ οὗτοι οἱ Κυβερνῶντες, ἐξαναγκάζονται ἐκ τῶν πραγμάτων νὰ διακηρύξουν τὴν ἀποτυχίαν καὶ ἐγκατάλειψιν τοῦ προγράμματος ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἔλαβον τὴν συγκατάθεσιν τοῦ Λαοῦ νὰ τὸν Κυβερνήσουν, ἔχουν ὑποχρέωσιν νὰ ἀρχίσουν νὰ σκέπτονται σοβαρῶς τὰ τῆς διαδοχῆς των.

Αὐτὸ ἐπιβάλλει τὸ συμφέρον των καὶ ἡ πολιτικὴ ἠθικὴ, ἡ ὁποία στηρίζεται περισσότερον ἐπὶ ἀγράφου κοινωνικοῦ

συμβολαίου άνωτέρων άρχων και άλθειών, παρὰ επί των τυπικών κανόνων του Συντος, οι όποιοι δέν είναι άλλο τι παρὰ άτελής και άποσπασματική έκφρασις, μεγάλης παρακαταθήκης άνωτέρων ιδεωδών και άρχών αναγκάων διά την ύπαρξιν των ανθρώπινων κοινωνιών.

Υπό την έννοιαν δέ αυτήν η γή της Κυβερνητικής έξουσίας δέν είναι ή τυπική Συνταγματική τοιαύτη, άλλ' ή βαθυτέρα ούσιαστική θέσις και έπιταγή του συνόλου των έν κοινωνία διαβούντων ανθρώπων οι όποιοι έπιθυμούν νά κυβερνηθούν κατά τās προτιμώμενας παρ' αυτών άρχάς έφ' ών παρέσχον την συγκατάθεσιν των εις τούς έκλεκτούς των.

Η ΠΙΣΤΟΔΟΤΗΣΙΣ

Νέα παράπονα ήκούσθησαν πάλιν από κέντρα των έπαρχιών και δη από τās Πάτρας και τὸ Αίγιον και άλλας πόλεις οι έμποροι και έπαγγελματίαι των οποίων κατήλθον εις άπεργίαν διά τὸ ζήτημα της έλλιπούς πιστοδοτήσεως διαφόρων έπαρχιακών έπιχειρήσεων. Τά παράπονα ανταποκρίνονται σήμερον εις μίαν άλήθειαν και μίαν πραγματικότητα γενικήν. Αί μικροεπιχειρήσεις και ο μικροεπαγγελματικός κόσμος των έπαρχιών στεροδνται πάσης ούσιαστικής οικονομικής ένισχύσεως. Εύθηνόν χρημα δυνάμενον νά έξυπηρετήσθαι θετικώς την έπαρχιακήν ιδιαιτέρως βιομηχανίαν, διά της όποιας την άνάπτυσιν πολλά τὰ καλά έλέχθησαν τελευταίως και από κυβερνητικής πλευράς, δέν ύπάρχει ούτε θά ύπάρξη δυστυχώς έφ' όσον ή άκολουθουμένη οικονομική, πολιτική των χαριστικών και πρὸς τούς μεγάλους χορηγήσεων παρὰ την γενικήν αύξησιν των χορηγουμένων πιστώσεων, στεροδν τούς μικρούς και τούς φερεγγύους πιστούχους των αναγκαίων μέσων κινήσεως,

ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΑ

Η Σοβιετική Ένωσις υποτίθεται δι' από βλέπει εις φιλικάς σχέσεις με την Ελλάδα

Τὸ ἴδιον υποτίθεται διά τās δορυφόρους Χώρας, την Βουλγαρίαν, Ρουμανίαν και Τσεχοσλοβακίαν. Η εις τās Χώρας αυτές διατήρησης ραδιοφωνικοῦ πομποῦ των Συμμοριτῶν και ή παρ' αυτών ύπονόμευσις του καθεστῶτος της Ελλάδος αντίκειται εις τās έστω και υποτιθεμένας φιλικὰς διαθέσεις των έναντι της Ελλάδος. Οί Συμμοριται άποῦ αίματοκύλισαν την Ελλάδα επί έτη και ήμπόδισαν την άνασυγκρότησιν της, είναι κοινοί έγκληματίαι οι όποιοι κατέφυγον εις τās πέριξ κομμουνιστικές Χώρας. Είναι όμως άπαράδεκτον νά παρέχεται εις αυτούς πέραν της φιλοξενίας και τὸ μέσον νά ύποκινούν νέας ταραχάς και κινδύνους διά τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν. Όσοι άποβλέπουν εις καλὰς σχέσεις μετὰ της Ελλάδος ἄς πληροφορηθῶν ότι ή πολιτική αυτή προκαλεῖ μεγίστην δυσφορίαν.

ΟΙ ΑΓΡΟΤΙΚΟΙ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΙ

Η μελετωμένη άναδιοργάνωσις της Αγροτικής Τραπεζης περιλαμβάνει και την έκ της μακροχρονίου πείρας ένδεικνυομένην άναδιοργάνωσιν των Αγροτικών Συνεταιρισμῶν.

Οί παρὰ τῇ ΑΤΕ. Αμερικανοί Σύμβουλοι οι όποιοι ένένυσαν εις την σύνταξιν της Έκθέσεως των όσον άφορᾷ την άσκησιν της Αγροτικής πίστεως κλπ. παραλλήλως με τὰ έπιτυχή συστήματα τὰ εφαρμοζόμενα εις την χώραν των, επιβάλλεται νά λάβουν υπ' όψιν, έκτός των αitiών τὰ όποια προκάλεσαν την άποτυχίαν της αποδόσεως των Αγρ. Συνεταιρισμῶν εις την χώραν μας (οί όποιοι ώργανώθησαν βάσει του Γερμανικοῦ νόμου περί Συνεταιρισμῶν όστις νομοθετήθεις δι' άλλον Λαόν έν μεταφράσει εισήχθη παρ' ήμιν) και τὰ έπιτυχή άποτελέσματα της όργανώσεως των Συνεταιρισμῶν εις την γείτονα Ιταλίαν, οι κύριοι χαρακτηριστές του Λαοῦ της όποιας, ως μεσογειακοῦ, προσομοιάζουν με τὸν ἰδικόν μας.

Ός γνωστὸν ή Ιταλία είναι από τās πλέον προσοδευμένας χώρας της γῆς εις τὰ ζητήματα της γεωργικής παραγωγῆς και τεχνικής, οι δέ Ιταλοί γεωργοί - άγρόται φθά-

Η ΔΕΚΑΕΤΗΡΙΣ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ

του Πρέσβεως κ. Β. ΔΕΝΔΡΑΜΗ

Δημοσιεύομεν λίαν εύχαρίστως τὸ κάτωθι ἄρθρον τοῦ ἐμπείρου διπλωμάτου και διακεκριμένου Ἑλληνοσ κ. Β. ΔΕΝΔΡΑΜΗ, τὸ όποῖον διὰ τεχνικούς λόγους δέν κατορθώσαμεν νά περιλάβωμεν εις τὸ προηγούμενον Δελτίον μας. Ἡ ἐπικαιρότης του, δέν παύει ἐκ τούτου νά είναι προφανής.

Ο ζωτικός ρόλος τὸν όποῖον τὰ Ἡνωμένα Ἐθνη διαδραματίζουν εις τὸν σημερινόν κόσμον ὡς δυνάμεις ειρήνης και σύμβολον τῶν πόθων

νουν τὰ ανώτατα έπίπεδα παραγωγῆς.

Η όργάνωσις των Συνεταιρισμῶν και των Ένώσεων, δέν άποβλέπει έκεί μόνον εις τās πιστώσεις, αλλά εις αυτούς είναι άποτιθεμένη ή όλη μερίμνα και φροντίς διά την άνύψωσιν της μορφώσεως του άγρότου, διά πειραματισμῶν, εφαρμογῶν, διαφωτίσεως παρακολουθήσεως και καθοδηγήσεως του άγρότου με τὸν σκοπὸν νά συμβάλουν εις την ποιοτικήν και ποσοτικήν βελτίωσιν της Γεωργίας, και την δημιουργίαν των μορφωτικῶν έπιστημονικῶν και κοινωνικῶν συνθηκῶν μεταξύ του Γεωργικοῦ πληθυσμοῦ αἰτινες θά τὸν βοηθήσουν εις την πραγματοποίησιν του σκοποῦ αὐτοῦ.

Έκλεκτοί έπιστήμονες της Γεωργίας άποτελοῦν τὸ προσωπικόν των Συνεταιρισμῶν, διά του όποίου διοχετεύονται εις την ύπαιθρον και τίθενται εις εφαρμογήν, με ένότητα κατευθύνσεων οι έκάστοτε σκοποι της Γεωργικής πολιτικῆς του Κράτους, χωρίς διενέξεις και άντιφάσεις.

Επετεύχθη εις την Ιταλίαν νά συγκεντρωθῇ ή άσκησις της Γεωργικής πίστεως εις χεῖρας των Γεωρ. Συνεταιρισμῶν.

Η Όμοσπονδία των είναι ἐκ των μεγαλύτερων Έμπορικῶν, Βιομηχανικῶν και πτωτικῶν όργανισμῶν της χώρας, με κύκλον εργασιῶν και ύπαλληλικήν όργάνωσιν άνωτέραν της παρ' ήμιν Έθνικής Τραπεζης της Ελλάδος και Αθηνῶν.

Η όργάνωσις όμως αὐτή είναι μέσον έξυπηρετήσεως των παραγωγῶν - άγροτῶν και δέν έχει σκοπὸν τὰ κέρδη. Μέσον τὸ όποῖον χρησιμοποιεῖται διά νά έξυπηρετηθῇ ή πρόοδος της Γεωργίας και ή άνοδος της στάθμης της ζωῆς του Γεωργοῦ.

Εἰς κάθε συνεταιρισμὸν ύπηρετοῦν γεωπόνοι και χημικοί οι όποιοι εργάζονται με

ξήλον διά νά βοηθήσουν τούς γεωργούς, και συνεργάζονται άρμονικῶς με τούς κρατικούς ύπαλλήλους των Γεωργ. Υπηρεσιῶν.

Μεταπολεμικῶς, εις την Ιταλίαν χάρις εις την προσηρμοσμένην εις τὸν χαρακτήρα των κατοίκων νομοθεσίαν, την κρατικήν καθοδήγησιν παρακολούθησιν και βοήθειαν, ο άγρόται έπαυσαν νά άρχοῦνται εις τὰ πατροπαράδοτα και αἱ έπιστημονικὰ γνῶσεις και εφαρμογαί διά των συνεταιρισμῶν με τούς γεωπόνους διατρέχοντας δι' αὐτοκινήτων και παντὸς μέσου την ύπαιθρον, έλαβον τοιαύτην έκτασιν ὥστε νά καταστῇ ή Ιταλία ή πρώτη Γεωργική χώρα υπόδειγμα δι' άλλας.

Εὔλογος είναι κατόπιν τούτου ή σύστασις, ὡς μελετηθῶν ή νομοθεσία και αἱ πρακτικαί εφαρμογαί διά νά επιλεγῶν τὰ εφαρμοστέα και παρ' ήμιν, όπου ή πολιτικομαρία μετέβαλε τούς Συνεταιρισμούς και Ένώσεις από γεωργικά οικονομικά κέντρα εις Πολιτικά και Έκλογικά πρακτορεῖα.

ΟΥΣΙΩΔΗΣ ΠΑΡΑΛΕΙΨΙΣ

Κατὰ τās διαπραγματεύσεις μετὰ της Γερμανίας, ή Κυβέρνησις έφάνη προθυμοτάτη ὡς έπιστρέψῃ τās Γερμανικὰς περιουσίας, λίαν άπρόθυμος όμως ὡς ζήτησῃ την άποζημίωσιν των ελλήνων ύπηκόων. Αποτελεῖ ή παραλειψις αὕτη μίαν άκόμη ένδειξιν της κυβερνητικής αδιαφορίας έναντι των Ἑλληνικῶν συμφερόντων, άφαιλόμένην εις διάθεσιν νά φαίνεται ή Κυβέρνησις εύχάριστος πρὸς τούς ξένους. Έν τῷ μεταξύ αἱ δίκαιαι απαιτήσεις Ἑλλήνων κατὰ της Γερμανίας ὡς και κατὰ της Ιαπωνίας, θά άναμένουν ἐπ' άόριστον την ικανοποίησιν των. Αρκαῖ εις την Κυβέρνησιν μας ὅτι ικανοποιεῖ τήν...

κακήν διάθεσιν των χωρῶν αἰτινες έξημίωσαν τούς Ἑλληνας.

της ανθρωπότητας υπεγραμμίσθη πρό των εβδομάδων εις "Αγιον Φραγκίσκον δια τοῦ ἀναμνηστικοῦ ἑορτασμοῦ της δεκαετηρίδος του. Ἡγέται καὶ σημαίνοντες πολιτικοὶ πλείστων Κρατῶν ἀπέστειλαν μηνύματα ἐλπίδων, ὅτι ἡ συμφορὰ ἐνὸς νέου πολέμου δύναται καὶ πρέπει νὰ ἀποφευχθῇ, καὶ εὐχῶν ὅπως τὸ ὄνειρον της εἰρήνης μὲ βάσιν τὴν δικαιοσύνην καὶ τὸν σεβασμὸν τοῦ νόμου, ποὺ συμβολίζουν τὰ Η. Ε., καταστῇ πραγματικότης. Τὰ Ἠνωμένα Ἔθνη γεννηθέντα ἐν τῇ ἀγωνίᾳ ἐνὸς πολέμου καὶ δοκιμασθέντα εἰς ἓνα ἄλλον πόλεμον ἐν Κορέᾳ εἶναι σήμερον ἰσχυρότερα καὶ ἱκανώτερα πρὸς ἐκπλήρωσιν νῶν μεγάλων τῶν πεπωμένων.

Καθ' ὅλον τὸ διαρρεῦσαν διάστημα ἀπὸ της ἰδρύσεως τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν μέχρι σήμερον, πολλὰ ἠκούσθησαν ἐπικρίσεις διὰ τὸν διεθνῆ αὐτὸν θεσμὸν ὡς μὴ ἀνταποκριθέντα εἰς τὰς προσδοκίας της ανθρωπότητος καὶ πολὺ περισσότερα ἐγράφησαν διὰ τὰς ἀτελείας του παρὰ διὰ τὰ ἐπιτεύγματά του. Ἄς ἀφήσωμεν, ὅμως, κατὰ μέρος τὴν κριτικὴν καὶ ἅς ἴδωμεν τί εἶναι καὶ τί ἐπετέλεσαν τὰ Ἠνωμένα Ἔθνη.

Κατὰ τὰς σκοτεινὰς ἡμέρας τοῦ πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου ὁ ἀποστολικὸς ρόλος τοῦ τότε Προέδρου τῶν Ἠν. Πολιτειῶν Woodrow Wilson συνίστατο εἰς τὸ νὰ πείσῃ τὸν κόσμον, ὅτι ὀφείλει νὰ ὀργανωθῇ διὰ τὴν εἰρήνην καὶ τὴν εὐημερίαν: Οὕτω ἰδρύθη ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν, μὲ τὴν ἀποχὴν, ὅμως, της Ἀμερικῆς. Ἡ Κοινωνία αὕτη ἐξέπνευσεν ἀφοῦ ἀπεγοήτευσε τὸν κόσμον.

Αἱ ἰδέαι, ὅμως, τοῦ Wilson ἐριζοβόλησαν εἰς τὸ πνεῦμα τῶν ἀνθρώπων, ὁ δὲ δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος ἐνίσχυσε τὴν ἐπιθυμίαν τῶν μαζῶν πρὸς δημιουργίαν μηχανισμοῦ προσηρμοσμένου καλλίτερον διὰ τὸν διακανονισμὸν τῶν γενομένων μεταξὺ τῶν Ἐθνῶν ζωτικῶν διαφορῶν. Αἱ ἰδέαι αὗται ἐβοήθησαν εἰς τὸ νὰ ἐμπνευσθῇ ἡ δευτέρα μεγάλη προσπάθεια της ὀργανώσεως τοῦ Κόσμου διὰ τὴν εἰρήνην τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν.

Αἱ Ἠνωμένα Πολιτεῖαι ἐγκαταλείψασαι τὸν ἀπομονωτισμὸν ἀνέλαβαν τὴν ἡγεσίαν ἐν τῇ προσπάθειά της λειτουργίας τῶν Η. Ε. Ἀφιέρωσαν τοὺς πόρους τῶν καὶ τὴν ἐνεργητικότητά τῶν εἰς πλήρη καὶ ἀνεπιφύλακτον συμμετοχὴν εἰς τὰς παγκοσμίας ὑποθέσεις διότι ἐγνώριζον ὅτι ἡ ἀσφάλεια καὶ ἡ ἐλευθερία τῶν δὲν ἐπέτρεπον ἄλλην σωτηρίαν.

Τι εἶναι τὰ Ἠνωμένα Ἔθνη; Τὰ Η. Ε. εἶναι τόπος καλλιέργειας καὶ ἀναπτύξεως της Κοινῆς Γνώμης, κέντρον κυκλοφορίας τῶν Ἰδεῶν τοῦ Κόσμου, πρακτορεῖον διαπραγματεύσεων ἐπὶ ζητημάτων διεθνούς ἐνδιαφέροντος, στρατηγεῖον πρὸς ἀνάπτυξιν συλλογικῆς δράσεως, ἣν ὁ κόσμος εἶναι διατεθειμένος καὶ ἱκανὸς νὰ ἀναλάβῃ εἰς δεδομένην στιγμήν ἐναντι ἀπειλῆς της εἰρήνης ὑπὸ ἀπροκλήτου ἐπιδρομῆς, Γραφεῖον μελετῶν καὶ ἐφαρμογῆς προγραμμάτων διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ βιωτικοῦ ἐπιπέδου ὑποαναπτύκτων χωρῶν, μέσον πολιτικῆς χειραφετήσεως λαῶν 120 ἐκ. ζώντων σήμερον ὑπὸ κηδεμονίαν ἢ μὴ εἰσέτι αὐτοδιοικητῶν ἐδαφῶν.

Τὰ Ἠνωμένα Ἔθνη ἐκ της μέχρι τοῦδε δράσεώς τῶν δὲν ἀπεδείχθη-

σαν βεβαίως τέλεια, αἱ στηριχθεῖσαι δ' ἐπ' αὐτῶν ἐλπίδες ὑπῆρξαν ὑπερβολικαί. Αἱ προοπτικαὶ εἰρήνης ἐφαίνοντο φωτειναὶ κατὰ τὴν σύλληψιν της ἰδέας τοῦ Ὄργανισμοῦ ἐν Κριμαίᾳ εἰτα εἰς Dumbarton Oaks καὶ βραδύτερον εἰς Ἀγ. Φραγκίσκον καὶ ὠδήγησαν εἰς ὑπερμέτρους ἐλπίδας καὶ ἀξιώσεις ἐξοστρακισμοῦ τοῦ πολέμου καὶ ἐλευθέρων συναλλαγῶν μεθ' ὅλων τῶν λαῶν. Αὕτη ἡ ὑπεραισιόδοξος ἄποψις ἦλθε νὰ διαψευσθῇ ἀπὸ τὰ γεγονότα. Γνωρίζομεν ὅτι οἱ κομμουνισταὶ δὲν ἔχουν πραγματικὸν ἐνδιαφέρον διὰ τὰ Η. Ε. ἐκτὸς της χρησιμοποίησεως αὐτῶν διὰ τὴν προαγωγὴν τῶν ἰδίων τῶν σκοπῶν. Ὁ Ο.Η.Ε. θὰ εἶχεν ἀσφαλῶς λειτουργήσει μὲ μεγαλειτέραν ἀποτελεσματικότητα καὶ θὰ εἶχε πολὺ συμβάλει εἰς τὴν παγίωσιν της εἰρήνης ἂν δὲν ὑφίστατο ἡ διαρκὴς ὑπονόμεις τῶν ἐνεργειῶν τοῦ ὑπὸ της Μόσχας καὶ τῶν ὁπαδῶν της.

Διὰ τοῦ Χάρτου τοῦ Ἀγ. Φραγκίσκου οἱ Μεγάλοι ἀνέλαβαν τὴν κηδεμονίαν τῶν Ἐθνῶν της Γῆς. Ἄλλ' οἱ κηδεμόνες ἐρίζουν μεταξὺ τῶν, ἀντενεργοῦν ἐναντίον ἀλλήλων καὶ ἀπειλοῦνται ἀμοιβαίως. Τὶ ἐμποδίζει τὴν συμφωνίαν τῶν; Ἡ Σοβιετικὴ πολιτικὴ, ἥτις παρ' ὅλα τὰ λεγόμενα ὑπὲρ αὐτῆς ἀπὸ τοὺς ἀπολογητὰς της εἶναι προσχεδιασμένη πολιτικὴ ἀντιδράσεως κατὰ πάσης δικαίας λύσεως πολιτικῶν ζητημάτων καὶ διεθνῶν ἐν γένει προβλημάτων, πολιτικὴ κομμουνιστικῆς καὶ πανσλαυϊτικῆς ὑστεροβουλίας, εἰς τὴν ὁποίαν εἶδομεν χρησιμοποιούμενον τὸν Πανσλαυϊσμὸν διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ κομμουνισμοῦ καὶ τὸν κομμουνισμὸν ὄργανον τοῦ Πανσλαυϊσμοῦ.

Ἡ Σοβιετικὴ τακτικὴ μὲ τὴν δαψιλῇ ἄσκησιν τοῦ δικαιώματος της ἀρνησικυρίας παρέλυσεν πολλὰκις τὸ Συμβούλιον ἀσφαλείας. Τὰ περισσότερα τῶν μετεχόντων τοῦ Ὄργανισμοῦ Κρατῶν φρονοῦν, ὅτι τὸ δικαίωμα τοῦ Veto πρέπει νὰ καταργηθῇ, ἄλλα ἔχουν τὴν γνώμην, ὅτι ἡ ἄσκησις τοῦ ἀντιδημοκρατικοῦ αὐτοῦ προνομίου τῶν Μεγάλων δέον νὰ τεθῇ ὑπὸ ὀρισμένους περιορισμούς. Ἡ διαδικασία, ὅμως, της ψηφοφορίας ἡ θεσπισθεῖσα διὰ της συμβιβαστικῆς λύσεως της Γιάλτας καὶ γενομένη ἀποδεκτὴ εἰς τὸν Ἀγ. Φραγκίσκον διὰ της παροχῆς δικαιώματος ἀρνησικυρίας εἰς ἓν ἕκαστον τῶν 5 μόνιμων μελῶν τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας - Ρωσίας, Μεγ. Βρετανίας, Γαλλίας, Κίνας καὶ Ἠνωμένων Πολιτειῶν της Ἀμερικῆς - εἶναι ὁ ἀκρογωνιαίος λίθος, ἐφ' οὗ ἐδράζεται ὁ Θεσμός. Ἡ διαδικασία αὕτη ἀναγνωρίζει, ὅτι τὰ Ἠνωμένα Ἔθνη δὲν εἶναι μία Παγκόσμιος Κυβέρνησις ὑπὲρ ὅλης της θελήσεως μιᾶς τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, σημειώνει, ὅμως, μίαν πρόοδον ἐν σχέσει πρὸς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν ὅπου ἐπὶ τῶν οὐσιωδεστέρων θεμάτων ὅλα τὰ μέλη της Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν εἶχον δικαίωμα Veto.

Ἐκεῖ ποὺ προσκρούουν τὰ Η. Ε. δὲν εἶναι τόσοι τὰ ἐμπόδια ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὴν ἐσωτερικὴν διάρθρωσιν τῶν, ὅσον ἀπὸ τὴν νοοτροπίαν της διεθνούς πολιτικῆς καὶ πνευματικῆς ἡγεσίας. Διότι ἐνῶ ὅλος ὁ κόσμος κατανοεῖ τὴν ἀνάγκην καὶ τὴν σκοπιμότητα τῶν Η. Ε., ταυτόχροτως, θέλει

νά διατηρηθῇ καὶ ἀλώβητος ἡ ἰδέα τοῦ Ἐθνικοῦ Κράτους, τῆς ἐθνικῆς κυριαρχίας ποὺ μοιραίως συγκρούεται μὲ τὴν ἀρχὴν τῆς ὑπάρξεως ἐνὸς Ὁργανισμοῦ Ὑπερεθνικοῦ, τοῦ ὁποῦ πολλὰ μέτρα εἶναι μοιραῖον νὰ θίγουν καιρίως τὴν ἰδέαν μιᾶς ἀπολύτου ἐθνικῆς κυριαρχίας.

Παρ' ὅλας, ὅμως τὰς δυσχερείας καὶ τὰς ὀργανικὰς ἀδυναμίας τὰς ὁποίας ἀντιμετώπισεν ὁ Ὁργανισμὸς τῶν Η. Ε. ἐν τῇ δεκαετεί δράσει του ἀπεδείχθη ἀπαραίτητος διὰ τὴν παραγμένην ἀνθρωπότητα λόγῳ τῆς ἡθικῆς δυνάμεως ποὺ διαθέτει.

Διὰ τὴν δικαίαν ἐκτίμησιν τοῦ συντελεσθέντος μέχρι τοῦδε ἔργου δέον νὰ μὴ λησμονῇται ὅτι ὁ Ὁργανισμὸς τῶν Η. Ε. δὲν εἶναι δύναμις προοριζομένη νὰ ἐξασκῇ πίεσιν ἐπὶ τῶν Μεγάλων Κρατῶν καὶ πολὺ ὀλιγώτερον διὰ παρομοίαν ἀποστολὴν ἐπὶ τῶν μικρῶν Ἐθνῶν. Εἶναι πρὸ παντὸς ἓν πολιτικὸν συγκρότημα παρέχον τὸ δικαίωμα εἰς τὰς χώρας ποὺ συμμετέχουν αὐτοῦ νὰ διευθετοῦν τὰς διαφορὰς των δι' ἐλευθέρας συζητήσεως καὶ συμβιβαστικῶν λύσεων, ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶναι δυνατόν. Πολλοὶ τὸν φαντάζονται ὡς ἓνα εἶδος παγκοσμίου Ἀστυνομικοῦ Δικαστηρίου ὅπου οἱ ταραξαῖ ἀνεξαρτήτως τῆς ἰσχύος των ἡμποροῦν νὰ συνελθῶνται καὶ νὰ ἐπαναφέρονται εἰς τὴν τάξιν. Ἐὰν παραδεχθῶμεν, ὅτι τοιαύτη πράγματι εἶναι ἡ ἀποστολὴ τῶν Η. Ε., πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν μὲ ἀπογοήτευσιν, ὅτι ἀπέτυχεν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοιούτων ἀστυνομικῶν καθηκόντων. Τοιαύτη ὅμως ἀπογοήτευσις καὶ ἀπαισιοδοξία δὲν δικαιολογεῖται, ἂν ἡ ἐκτίμησις τοῦ μέχρι τοῦδε συντελεσθέντος ἔργου του ἔχει ὡς γνώμονα τὰς ὑποχρεώσεις, τὰς εὐθύνas, τὴν ὅλην διαδικασίαν ποὺ ἐπιβάλλει καὶ καθορίζει τὸ Καταστατικόν, τὸ ὁποῖον δὲν πρέπει νὰ παρερμηνεύεται καὶ παραγνωρίζεται διὰ νὰ εἶναι δίκαιαι αἱ κρίσεις καὶ ἐπικρίσεις ἐπὶ τοῦ ἔργου τοῦ Ὁργανισμοῦ.

Τὰ Ἠνωμένα Ἐθνη ἐπέτυχαν εἴτε τὸν διακανονισμόν εἴτε τὸν συμβιβασμὸν ἀρκετῶν καταστάσεων, αἱ ὁποῖαι θὰ ἠδύναντο νὰ διακινδυνεύσουν τὴν εἰρήνην.

Ὁ πρῶτον Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν κ. Ἀτσεσον ἐδήλου τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1950 εἰς τὴν Συνέλευσιν τῶν Η. Ε.

«Τὰ Ἠνωμένα Ἐθνη ὀφείλουν νὰ προωθήσουν τὴν ἀνάπτυξιν ἐνὸς μᾶλλον προσφόρου συστήματος συλλογικῆς ἀσφαλείας. Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις ὀφείλει νὰ ὀργανωθῇ πρὸς ταχεῖαν ἀνάληψιν τῆς εὐθύνης της, ἂν τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας ἀδυνατεῖ νὰ δράσῃ».

Ἡ ληφθεῖσα σχετικὴ ἀπόφασις ἐσημείωσε τὴν ἀπαρχὴν μεγάλου βήματος εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν ὡς ὀργάνου συλλογικῆς δράσεως πρὸς διατήρησιν τῆς εἰρήνης καὶ καταστολὴν ἀπροκλήτου ἐπιδρομῆς.

Ὅταν τὰ πρῶτα νέφη ἀπροκλήτου ἐπιθέσεως ἐνεφανίσθησαν εἰς τὴν Μαντζουρίαν, Αἰθιοπίαν καὶ τὸ Μόναχον τὰ ἐλεύθερα Ἐθνη ἐλησμόνησαν τὰς ἔναντι τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἀλληλεγγύους ὑποχρεώσεις των.

Ὅταν, ὅμως, ἐσημειώθη ἡ δευτέρα ἐπιδρομὴ ὅλα τὰ μέλη τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν, πλὴν τοῦ Σοβιετικοῦ συγκροτήματος, ἐκουσίως ἠνώθησαν εἰς τὴν ἀντίστασιν κατὰ τοῦ ἐπιδρομέως ἐν Κορέα πρὸς προστασίαν τῆς παγκοσμίου εἰρήνης καὶ τῆς ἀνθρωπίνης ἐλευθερίας. Ὑπῆρξαν στιγμαὶ ἐπίσης καθ' ἃς εἰς Παλαιστίνην, Ἰνδονησίαν, Κασμίρ, αἱ μάχαι ἐφαίνοντο ὅτι θὰ διήρκουν ἐπ' ἄπειρον. Τὰ Ἠνωμένα Ἐθνη ἐπέτυχον νὰ σταματήσουν τὰς ἐνόπλους συγκρούσεις. Εἰς τὸ Ἰράν, ἐπίσης, τὸ 1946 τὰ Ἠν. Ἐθνη ἐπέτυχον νὰ ἐμποδίσουν τὴν ἔναρξιν ἐχθροπραξιῶν καὶ εἰς ἄλλας περιοχὰς ἐνεψύχωσαν λαοὺς οἵτινες ἄλλως θὰ ὑπέκυπτον εἰς τὰς Σοβιετικὰς ἀξιώσεις. Διὰ τῆς δημιουργίας τῆς Βαλκανικῆς Ἀνακριτικῆς Ἐπιτροπῆς, παρ' ὅλα τῆς τὰ τρωτὰ, ἀντιμετωπίσθη ὁ κίνδυνος σοβαρωτέρων γεγονότων εἰς τὰ βόρεια σύνορα τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ μεγαλύτερον, ὅμως, ζήτημα διὰ τὴν ἐπιτυχή λύσιν τοῦ ὁποῦ ὁ ΟΗΕ ἐχρησιμοποιήθη ὡς ὄργανον συλλογικῆς ἀσφαλείας καὶ δικαιοσύνης ὑπῆρξε τὸ τῆς Κορέας.

Μέχρι τοῦ πολέμου τῆς Κορέας ὁ ΟΗΕ δὲν εἶχε θεαματικὰς καὶ θορυβώδεις ἐπιδείξεις τοῦ ἐπιτελεσθέντος ὑπ' αὐτοῦ ἔργου. Μὲ τὸ ἐπεισόδιον, ὅμως, αὐτὸ καὶ τὴν ἀποφασιστικὴν ἀνάμειξιν του κατέδειξε τὴν ἀκαταμάχητον ἰσχύν του πρὸς διατήρησιν τῆς εἰρήνης. Ἡ ἀποφασιστικὴ στάσις καὶ ταχεῖα ἐνέργεια τοῦ ὀργανισμοῦ ὅταν ἐξεδηλώθη ἐν Ἀπὼ Ἀνατολῇ ἡ μεγαλειτέρα τῶν κομμουνιστικῶν κατακτητικῶν ἐπιθέσεων δὲν ἔσωσε μόνον τὴν Κορέαν ἀπὸ τὴν δουλωσύνην καὶ τὸν ἀφανισμόν ἀλλὰ καὶ ἐξυπηρέτησε μεγάλως τὸν ἀγῶνα τῶν ἐλευθέρων λαῶν διὰ τὴν ὀργάνωσιν τῆς κοινῆς ἀμύνης των. Ἡ διεξαγωγὴ τοῦ πολέμου εἰς τὴν Κορέαν ὑπὸ τὴν αἰγίδα καὶ τὴν σημαίαν τῶν Η. Ε. ἀπετέλεσεν ἀναμφισβήτητον πρόσδον διὰ τῆς ἐπιβολῆς τῆς τάξεως ἀπὸ δυνάμεις τῶν Η. Ε. καὶ τῆς ἀποφυγῆς τῆς ἐμπλοκῆς εἰς ἀγῶνα ἔθνους πρὸς ἔθνος. Ἀπὸ ἀπόψεως Διεθνούς Δικαίου ἡ ἰδιοτυπία τοῦ ἀγῶνος τῆς Κορέας προσέθεσε νέαν σελίδα εἰς τὸ Δίκαιον τῶν Ἐθνῶν. Εἰς τὴν Κορέαν σκοπὸς τῆς Σοβιετικῆς αὐθαιρεσίας ἦτο ἡ κροῦσις καὶ βυθομέτρησις τῆς Ἀμερικανικῆς ἀντιδράσεως καὶ ἡ Ἀμερικὴ ἔδωκε διὰ τῆς ἐνεργείας τῶν Ἠν. Ἐθνῶν εἰς τὴν Ρωσσίαν νὰ κατανόησιν ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀνεχθῇ τὴν καθιέρωσιν τῆς δυνάμεως καὶ τῆς βίας ὡς ρυθμιστοῦ τῶν διεθνῶν διαφορῶν.

Ἡ Διεθνὴς δημοσία γνώμη καὶ ἰδιαίτερος ἡ Ἑλληνική, ἔχουν πικράν πείραν ἀποφάσεων ποὺ ἐνῶ συνεκέντρουν σχεδὸν παμπηφίσον, ὅχι μόνον δὲν ἐξετελοῦντο, ἀλλ' ἐγίνοντο ἐπιπροσθέτως στόχος ὕβρεων καὶ ἀφορμὴ μεγαλειτέρας ὀξύνσεως. Τὸ ἀποκαρδιωτικὸν εἰς ὅλην αὐτὴν τὴν ἱστορίαν εἶναι, ὅτι ἡ ἀρχὴ τῆς περιφρονήσεως τῶν ἀποφάσεων δὲν ἐνετοπίζετο μόνον εἰς τὸ σοβιετικὸν συγκρότημα, τὸ ὁποῖον περιεφρόνει τὴν Βαλκανικὴν Ἀνακριτικὴν Ἐπιτροπὴν, τὴν ὁποῖαν ἐχαρακτήριζεν ὡς ὄργανον τοῦ State Department, ἀλλὰ μετεδίδετο καὶ εἰς ἄλλα τινα μέλη τῶν Η. Ε.

Μεγαλυτέραν ἡσθάνθη πικρίαν ἡ Ἑλληνικὴ Δημοσία Γνώμη εἰς τὴν

στάσιν τῶν Μεγάλων ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ, ὅπου τὸ θέαμα ὑπῆρξεν ἀποκαρδιωτικόν.

Παρ' ὅλας, ὅμως, τὰς πικρίας ἃς ἐδοκίμασεν ἡ Ἑλλάς εἶναι ἐκ πεποιθήσεως μέλος πιστὸν τῶν Η. Ε., τὸ ὄνειρόν της δὲ ταυτίζεται μὲ τὸν σκοπὸν τοῦ Ὁργανισμοῦ νὰ ἴδῃ κυριαρχοῦσαν τὴν Εἰρήνην εἰς ὅλον τὸν κόσμον. Αἱ ἀπειλαὶ κατὰ τῆς ἀκεραιότητος τῆς χώρας μας τὰς ὁποίας ἐδοκίμασαμεν ἐνίσχυσαν ἔτι μᾶλλον τὴν προσήλωσίν μας εἰς τὰ Ἰδεώδη τῶν Ἡν. Ἐθνῶν.

Ἡ Ἑλλάς, ὅπως ὅλη ἡ ἀνθρωπότης ποῦ ποθεῖ εἰλικρινῶς τὴν παγίωσιν τοῦ Διεθνoῦς Ὁργανισμοῦ τῆς Εἰρήνης, εὐχεται νὰ ἴδῃ εἰς τὸ μέλλον τὰ Η. Ε. ὄντως ἡνωμένα εἰς τὴν θέλησιν νὰ διασφαλίσουν τὸν κόσμον ἀπὸ τὴν τραγωδίαν νέας συρράξεως καὶ εἰς τὰς συζητήσεις καὶ τὰς ἀποφάσεις τῶν νὰ πρυτανεύουν ἡ καλὴ πίστις, αἴσθημα δικαιοσύνης καὶ αἱ ὑψηλαὶ ἀρχαὶ ποῦ ὑπηγόρευσαν καὶ συνέθεσαν τὸν Ἱστορικὸν Χάρτην τῆς μονίμου συνεργασίας τῶν.

Πρέπει νὰ ὑπάρξῃ εἰς ὅλα τὰ Μέλη τῶν Η. Ε. ἡ πρόθυμος κατανόησις τῶν ἀπόψεων τῶν ἄλλων χωρῶν καὶ ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐπικρατῇ ἡ ἐγωϊστικὴ ἀντίληψις, ὅτι πρέπει πάντοτε νὰ ἐπικρατῇ ἡ ἰδικὴ μὴς χώρας ἀποφίς διότι νομίζει ὅτι αὐτὴ μόνον ἔχει δίκαιον. Ἡ ἐπιδίωξις συμβιβασμοῦ καὶ συνεργασίας καθιστᾷ δυνατόν τὴν ἐξεύρεσιν λύσεων παραδεκτῶν ὑπὸ τοῦ συνόλου.

Τὰ Η. Ε. εἶναι ὁ μόνος Ὁργανισμὸς ὁ ἱστάμενος μεταξὺ ἡμῶν καὶ τοῦ Τρίτου Πολέμου. Δὲν ὑπάρχει ἄλλος πρὸς ἀντικατάστασίν του. Ἐγκατάλειψις τοῦ θὰ ἐσήμαινεν ἡττοπάθειαν. Παρ' ὅλας τὰς ἀτελείας τοῦ ὉΗΕ εἶναι βασικῆς σημασίας διὰ κάθε Ἑλληνα διότι ἀποτελεῖ τὸ μέσον τῆς ἐπιβιώσεώς του. Αἱ μεγάλαι ἐλπίδες τῆς ἀνθρωπότητος εἶναι συνυφασμένα μὲ τὴν ἐπιτυχίαν αὐτοῦ τοῦ θεσμοῦ ποῦ ἐνσαρκώνει τὰ ὄνειρα ὅλων τῶν ἐλευθέρων λαῶν διὰ τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης.

Ο ἝΝΙΑΙΟΣ,

Εἶναι ὁμολογουμένως ἀφάνταστον μὲ ποίαν «δεξιότητα» κατώρθωσεν ἡ Κυβέρνησις νὰ καταβαραθρώσῃ τὸ ἐν μετὰ τὸ ἄλλο ὅλα ἐκεῖνα τὰ ζητήματα εἰς τὴν ὀρθὴν διευθέτησιν τῶν ὁποίων μετὰ συμπαθείας ἀπέβλεπεν ἡ κοινὴ γνώμη, ἀναμένουσα βελτίωσιν τῶν κακῶς κειμένων. Μετὰ τὴν ἀτυχὴ λύσιν τοῦ τραπεζιτικοῦ, τὴν δὴθεν «ὀργάνωσιν» τῶν κρατικῶν ὑπηρεσιῶν διὰ τοῦ περιφήμου νόμου 2500, ἦλθε καὶ ἡ σειρά τῆς ἀμέσου φορολογίας μὲ τὸν ἐνιαῖον φόρον ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος.

Καὶ ἐδῶ ἄλλαι ἦσαν αἱ ἐπαγγελίαι ἐν ὧσι τῆς μεταρρυθμίσεως καὶ ἄλλαι αἱ ἐκ τοῦ νομοσχεδίου διαφαινόμεναι προθέσεις τῆς Κυβερνήσεως. Ἀπὸ ὅσα τελευταίως ἐγράφησαν εἰς τὸν καθημερινὸν τύπον σαφῶς

ἐγένετο ἀντιληπτὸν ὅτι ὅλαι αἱ τάξεις θεωροῦνται ἀδικηθεῖσαι, ἰδιαιτέρως δὲ ἐπιβαρύνεται σημαντικώτατα ἡ μεσαία τάξις, στήριγμα τῆς ἐλληνικῆς πολιτείας. Ἐνῶ ἐπρόκειτο νὰ περιορισθοῦν αἱ μετὰ τοῦ ἐφόρου σχέσεις τῶν φορολογουμένων, τὰ προβλεπόμενα τεκμήρια κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἐφόρου καὶ ἡ ὅλη διαδικασία βεβαιώσεων καὶ ἐνστάσεων ἐπαυξάνει τὴν σατραπικὴν ἀνάμειν τῶν ἐφοριακῶν ὑπηρεσιῶν εἰς τὴν καθημερινὴν δραστηριότητα τοῦ φορολογουμένου. Ἐνῶ, ὅπου ἰσχύει, ὁ ἐνιαῖος φόρος εἶναι πάντοτε προσωπικός, κακῶς παρ' ἡμῖν ὁ ὑπὸ ψήφισιν προσθέτει τὰ εἰσοδήματα τῶν συζύγων, ὑποβιβάζομένου οὕτω εἰς τὸ ἡμισυ μόνον τοῦ ἐκπιπτομένου ὀρίου συντηρήσεως, ἀλλὰ καὶ τούτου ἔτι μᾶλλον περιοριζομένου διότι δὲν ἐκπίπτεται ἐκ τοῦ εἰσοδήματος, ὅπως ἀλλαχοῦ, καμμία λογικὴ δαπάνη. Τέλος ἐνῶ ἤδη εἶναι καταφανὴς ἡ δυσχέρεια εἰσπράξεως τῶν φόρων τῆς τρεχούσης χρήσεως, ζητεῖται νὰ ὑπολογισθοῦν, βάσει τῆς ἡυξημένης κλίμακος τοῦ νομοσχεδίου τὰ εἰσοδήματα τοῦ 1954 - 55 ἀναδρομικῶς καὶ νὰ καταβληθῇ ὁ φόρος εἰς δόσεις — ἔστω καὶ μετὰ τὴν βελτιωμένην τροποποίησιν τοῦ ἀρθροῦ 77 — εἰς τὴν νέαν χρήσιν ὁμοῦ μὲ τὴν προκαταβολὴν 1955, ἡυξημένην κατὰ 20 τοῖς ἑκατόν. Ἀλλὰ τοιαύτη ἐξαντλητικὴ ἀπορρόφησις τῆς ἀσθενοῦς ἀκόμη ἀποταμιεύσεως ὑπὸ τῆς φορολογίας θέτει εἰς κίνδυνον αὐτὴν ταύτην τὴν οἰκονομικὴν μας πρόοδον.

Ἀποκαλύπτεται οὕτω ὅτι παρὰ τὴν ἐπιβληθεῖσαν, ἐπαχθεσιάτην ὑπὲρ τὸ δισεκατομμύριον νέαν φορολογίαν, τὸ ἀντιμετωπιζόμενον ἔλλειμμα τοῦ προϋπολογισμοῦ δὲν κατορθώθη νὰ καλυφθῇ, ἐπενοήθη δὲ ἡ εἰσαγωγή τοῦ ἐνιαῖου φόρου, ὡς τὸ καταλληλότερον μέσον ἐπιβολῆς προσθέτου φορολογίας πρὸς κάλυψιν τοῦ ἐλλείμματος, ἔστω καὶ ἂν τοῦτο ἀποτελέσῃ τὴν χαριστικὴν βολὴν κατὰ τοῦ θεσμοῦ. Οὐδεὶς βεβαίως, θὰ πιστεύσῃ ὅτι μὲ τοιαύτην συσσωρευτικὴν καταβολὴν φόρων, αὐξήσιν τῶν συντελεστῶν καὶ ἡυξημένην ἀνάμειν τοῦ ἐφόρου πρόκειται νὰ καταπολεμηθῇ ἡ φοροδιαφυγή, ἥτις ἀπετέλεσεν εἰς τὰ χεῖλη τῶν ἐπισήμων ἐν ἐκ τῶν κυριωτέρων ἐπιχειρημάτων ὑπὲρ τοῦ ἐνιαῖου φόρου. Πάντως «δὲν θὰ ἦτο συγτελεστικὸν τῆς ἐπιτυχίας τοῦ νέου φόρου - ἔγραφον πρὸ διμήνου τὰ «Πολιτικά Φύλλα» - ἐὰν ὁ φορολογούμενος ἐπέθετο ὅτι ἡ μεταβολὴ τοῦ φορολογικοῦ συστήματος δὲν ἀπέβλεπε κυρίως εἰς τὴν ἀνακούφισιν τοῦ ἀπὸ τὰς πολλαπλὰς δηλώσεις καὶ ἐλέγχους, ἀλλ' εἰς τὴν βαρυτέραν φορολογίαν».

— Α —

ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ ΕΙΣ ΤΑΣ Η. Π. ΚΑΙ ΟΙ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΙ

Τὸ συνδικάτο τῶν Ἀγροτῶν, εἶναι μία ἀπὸ τῆς πιὸ μαχητικῆς ἀγροτικῆς ὀργανώσεως τῶν Ἡν. Πολιτειῶν τὰς ὁποίας ἔχουν δημιουργήσει οἱ Ἀμερικανοὶ ἀγρόται. Ὅπως ἀναφέρεται στὸ καταστατικὸν τῆς :

«Ἡ Ἐκπαιδευτικὴ καὶ Συνεργατικὴ Ἑνωσις Ἀμερικανῶν Ἀγροτῶν εἶναι μία ἰδιωτικὴ ὀργάνωσις γιὰ τῆς ἐργαζόμενες ἀγρο-

τικές οικογένειες. Η Ένωση αυτή παρέχει εις τους αγρότας την ευκαιρίαν να επιτύχουν δλοι μαζί δι δεν είναι δυνατόν να κατορθώσουν μόνοι των.

Βασικός σκοπός της Ένώσεως Αγροτών είναι να συμβάλη στην ενότητα ανάμεσα εις τους αγρότας, να υποστηρίξη τα δίκαια του μικροῦ αγρότου και να προστατεύση τὸν αγρότη ἀπὸ τὴν ἐκμετάλλευση - εἰδικὰ σὲ ὅτι ἀφορᾷ τὴν διάθεσιν τῶν προϊόντων του.

Τὸ 1902 ἔνα ἀπὸ τὰ πιὸ σοβαρὰ προβλήματα τοῦ Ἀμερικανοῦ αγρότου ἦτο τὸ νὰ πετύχη καλὲς τιμὲς γιὰ τὰ προϊόντα του. Ὅταν ἤθελε νὰ πουλήσῃ τὴν παραγωγὴν του, βρισκώταν στὴν διάθεση καλὰ ὁργανωμένων ομάδων : τοὺς ζωεμπόρους, τοὺς καλλιεργητὰς σπόρων, διαφόρους κερδοσκόπους καὶ ἄλλους μεσάζοντας. Συχνὰ οἱ προμήθειες ποὺ ἀναγκαζόταν νὰ δώσῃ γιὰ νὰ πουλήσῃ τὴν ἐσοδεία του, ἐκάλυπταν περισσότερον ἀπὸ τὴν μισὴ ἀξία της. Ὁ αγρότης δὲν ἔθεωρεῖτο φερέγγυος, κι' ἔτσι ὅταν ἤθελε νὰ δανεισθῇ χρήματα, οἱ Τράπεζες τοῦ ζητοῦσαν ὑπερόγκους τόκους. Πολλοὶ μικροκτηματίες τῆς Ἀμερικῆς ἦταν συνεισχωρῶς χρεωμένοι, καὶ ἔνοιωθαν ὅτι καλλιεργοῦσαν τὴν γῆν τους μὲ τόσους κόπους διὰ νὰ κερδοσκοπήσουν οἱ τρίτοι καὶ ὄχι αὐτοί.

Ἡ Ένωση Αγροτῶν σκέφθηκε ὅτι ἡ μοναδικὴ λύσις στὸ πρόβλημα ἦταν νὰ δημιουργηθῇ συνεργασία ἀνάμεσα στοὺς αγρότας καὶ νὰ καθιερωθῇ ἓνα ἀποτελεσματικὸ σύστημα διὰ τὴν διάθεσιν τῶν προϊόντων τῆς γῆς. Ὁ πρῶτος Πρόεδρος τῆς Ένώσεως, κατήχησε τὸ καταστατικὸ της κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον καὶ διὰ νὰ λύσῃ τὰ προβλήματα τῶν αγροτῶν ἔθεσε τοὺς ἑξῆς σκοποὺς :

«Βασικός σκοπός τῆς Ένώσεως εἶναι νὰ βοηθήσῃ τὸν αγρότη εἰς τὰς συναλλαγὰς του μὲ τοὺς τρίτους... νὰ τὸν ἐκπαιδεύσῃ σχετικὰ μὲ τὰς μεθόδους ποὺ πρέπει νὰ ἐφαρμόσῃ καὶ νὰ αὐξήσῃ τὴν παραγωγὴν του... Ἡ Ένωση θὰ καταβάλλῃ κάθε προσπάθειαν διὰ νὰ ἐπιτύχῃ καλύτερες τιμὲς διὰ τὰ αγροτικὰ προϊόντα... Οἱ ἀγορασταὶ πρέπει νὰ κατανοήσουν ὅτι θὰ ἀγοράζουσιν τὰ προϊόντα τῆς γῆς μὲ τὴν μεσολάβησι εἰδικῶν γραφείων ἢ ἀπὸ τοὺς ἐξουσιοδοτημένους πράκτορας τοῦ αγρότου... Οἱ αγρότες θὰ ἀναγνωρισθοῦν ἐπίσημα σὰν ἐπιχειρηματίες, ὅταν δλοι μαζί ἀποφασίσουν νὰ δώσουν στοὺς ἀγοραστὰς νὰ καταλάβουν ὅτι δὲν πρόκειται νὰ τοὺς πουλήσουν τίποτε χωρὶς τὴν μεσολάβησι τῶν πρακτῶρων τους ἢ τῶν Γραφείων τῆς Ένώσεως».

Μὲ βάσιν τοὺς κανόνας αὐτοὺς, οἱ Ἀγροτικοὶ Συνεταιρισμοὶ ἀνεπτύχθησαν σημαντικὰ στὴν Ἀμερικὴ καὶ εἰδικὰ στὶς Μεσοδυτικὰς Πολιτεῖες ὅπου παράγονται τὰ περισσότερα σιτηρὰ καὶ ἀκμάζει ἡ κτηνοτροφία. Σήμερον τὸ 1/4 περίπου τῆς παραγωγῆς τῆς χώρας δίδεται στὴν κατανάλωσιν ἀπὸ Συνεταιρισμοὺς συγκροτημένους ἀπὸ τοὺς παραγωγοὺς, τοὺς γαλακτοκόμους καὶ τοὺς διὰ τὰς μεταφορὰς καὶ τὴν διάθεσιν τῶν κτηνῶν ἰδρυθέντας. Διὰ νὰ ἀντιμετωπίσῃ τις διαφορὰς ἀνάγκης ποὺ δημιουργῇ ἡ διάθεσις τῶν αγροτικῶν προϊόντων, ἡ Ένωση συνεργάζεται μὲ Ἐταιρίαις πετρελαιοειδῶν, μὲ πρατήρια βενζίνης, καὶ μὲ διάφορα κα-
ταστήματα χονδρικῆς πωλήσεως. Τὸ Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως τῆς Ἑθνικῆς Ἐνώ-

σεως Ἀγροτῶν παρέχει στὰ μέλη του νοσοκομειακὴ περίθαλψιν, καὶ ἀσφαλίζει τὴν ζωὴν τους, τὰ αὐτοκίνητά τους καὶ τὴν ἀκίνητη περιουσία τους μὲ μιὰ ἐλάχιστη συνδρομὴ.

Οἱ μετακληθέντες Ἀμερικανοὶ Σύμβουλοι εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν ἄς φροντίσουν νὰ προσαρμώσουν τοὺς πολιτικολογούντας συνεταιρισμοὺς καὶ τὴν Συνομοσπονδίαν εἰς τὰ καθαρῶς οἰκονομικὰ ἔργα προστασίας τῶν Ἀγροτῶν μέσω τῆς Α.Τ.Ε. Καὶ οἱ ἰδιοὶ μας ἄς καταδεχθοῦν νὰ ἀφίσουν τὴν ὑψηλὴν πολιτικὴν καὶ νὰ ἀσχοληθοῦν μὲ ἔργα ὡς τὰ ἀνωτέρω. Ἡ παρὰ τὰς τῆς σημερινῆς καταστάσεως εἶναι ἀπαράδεκτος ἐπιβάλλεται δὲ καὶ νομοθετικῶς ἀκόμη ἡ ἀντιμετώπισις της.

Ψ

ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗ ΔΑΣΙΚΗ ΚΡΑΤΙΚΗ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ

[Κράτος Χωροφύλαξ καὶ Κράτος Βιομήχανος
ὅπως φαίνονται εἰς τὴν καθημερινὴν ζωὴν]

Αὐτὴ καθ' ἑαυτήν, ἡ Κ.Ε.Δ. (Κρατικὴ Ἐκμετάλλευσις Δασῶν), εἶναι μία Ἐπιχείρησις ποὺ ἀνοιξε τὴ θύραν γιὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν συνάμα τοῦ δασικοῦ πλούτου τῆς χώρας τοῦ «πρασίνου χρυσοῦ», ποὺ ἔμενε χρόνια καὶ χρόνια ἀνεκμετάλλευστος. Ἀπὸ τὴν μίαν πλευρὰ ἐσάπιζαν οἱ κορμοὶ μέσα στὰ μὴ ὑλοτομημένα δάση καὶ γινόνταν κόπρος γιὰ τὰ νεόφυτα, κι' ἀπὸ τὴν ἄλλη ἐδραίνε, ἐκατοντάδες χιλιάδες δολλάρια, τὸ συνάλλαγμα κάθε χρόνο γιὰ τὴν εἰσαγωγὴν ξυλείας ἀπὸ τὸ Ἐξωτερικόν. Καὶ τοῦτο, γιατί ἔλειπαν οἱ δρόμοι προσπελάσεως πρὸς τὸ δάσος, ἔλειπαν καὶ τὰ Πριστήρια, ὅπου κατεργάζονται τὴν ξυλείαν, κι' ἀπὸ στρογγύλην, μετατρέπεται σὲ πριστή. Αὐτὸ τὸ κάμουν οἱ διάφορες Κ.Ε.Δ. καὶ ἡ τιμὴ τῆς (στρογγύλης) ξυλείας ἐκεῖ ποὺ ἦταν 160 καὶ 180 δρχ. τὸ κυβικόν, ἀνέβηκε στὶς 680, καὶ ἐκεῖ ποὺ ἐξύλευαν μερικὲς μονάχα ἐκατοντάδες κυβόμετρα τὸ χρόνο, τώρα ὑλοτομοῦν πολλὰς χιλιάδες κυβικὰ μέτρα σὲ κάθε μία ἀπὸ τις διάφορες Κ.Ε.Δ. τις ἐγκατεσπαρμένες στὶς μεγάλες δασικὰς ἐκτάσεις τῆς Χώρας.

Ὅταν ἡ ἐκμετάλλευσις τοῦ δάσους γίνεται μὲ ὀρθολογιστικὴ μέθοδον, ὅταν γίνεται δασοτεχνικὴ καλλιέργεια, ὅταν φροντίζουμε νὰ κόβωνται κάθε χρόνο ἐκεῖνα τὰ δένδρα ποὺ περισσεύουν ἀπὸ τὸ δάσος, τὸ «λήμμα», καὶ παίρνουμε μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο τὸν τόκον, χωρὶς νὰ ἀγγίζουμε τὸ κεφάλαιον, ὅταν παραλλήλως φροντίζουμε, ὄχι μονάχα νὰ ἐφαρμόσουμε πολιτικὴ ἀρπαγῆς καὶ πειρατείας, ἀλλὰ καὶ ἀνανεώσεως τῶν δασῶν, μὲ τὴν μέθοδον τῶν ἀναδάσώσεων, τότε ἀφ' ἐνὸς δημιουργοῦμε μίαν πραγματικὰ ἀστείρευτην πηγὴν, πρόθυμην νὰ μᾶς τροφοδοτῇ συνεχῶς καὶ ὁμοιομόρφως στὰ διηνεκές, καὶ ἀφ' ἑτέρου βελτιώνουμε τὴν ποιότητα τῆς ξυλείας. Τώρα, μὲ τὸ νὰ μὴν εἶναι πολλὰ χρόνια ποὺ ἐφαρμόζεται κάποια ἐπιστημονικὴ μέθοδος στὴν ξύλυσιν καὶ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ἐλληνικῶν δασῶν, ξελαφρύνουμε ἀπλῶς τὸ δάσος ἀπὸ τὰ γερασμένα δένδρα (γεγηρακότα άτομα), ποὺ ποτὲ ὡς τώρα δὲν ἔχουν δεῖ περιποίησιν καὶ δασοτεχνικὴ καλλιέργειαν, καὶ ποὺ ἡ ξυλεία τους βρίσκεται στὴν κάτω βαθμίδα ἀπὸ ποιοτικῆς ἀπόψεως. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ ἐλληνικὴ ξυλεία δὲν εἶναι ἀκόμα κατάλληλος γιὰ κουφώματα. «Δὲν ἔχου-

με ακόμα δάσος». 'Αλλ' αυτό θα γίνει, μέσα σε λίγα χρόνια, αν αφίσουν τους δασολόγους μας να εργασθούν και να εκμεταλλευθούν τα δάση επιστημονικά, αν οι μεγάλοι Σουλεϊμάνηδες του Υπουργείου Γεωργίας και Δασών δεν κόδουν «για οικονομία» τους προϋπολογισμούς και δεν εμποδίζουν τα παραγωγικά έργα που προτείνουν οι κατά τόπους προϊστάμενοι των Κ.Ε.Δ. Δασάρχαι και δεν εξαντλήσουν προ της ώρας τους τα δάση, επιδιώκοντας ολοένα και πιο πολύ την ανάπτυξη του δασικού δικτύου οδοποιίας κατά τον πλέον πρόχειρο τρόπο, μόνο και μόνο για το μεγαλύτερο εισόδημα. Όπως κι' αν έχει το πράγμα, οι παληές αντιλήψεις και οι παληές μέθοδοι εκμεταλλεύσεως του δάσους βρίσκονται στη δύση τους και μία νέα, υγιής και ρωμαλέα τάσις αρχίζει να σχηματίζεται κάποιου παρήγορου περιγράμματος που να επιτρέπει κάθε αισιόδοξη πρόβλεψη για το μέλλον.

Απαραίτητη προϋπόθεση για την προκοπή του έργου των Κ.Ε.Δ. είναι ο συγχρονισμός, όχι μονάχα των Πριστήριων σάν Έργοστασίων και μηχανικών εγκαταστάσεων, αλλά κι' ο συγχρονισμός συστήματος διοικήσεως. Με τις γραφειοκρατικές μεθόδους δεν μπορεί να διοικηθί και να αποδώσει η Κρατική δασική εκμετάλλευσις. Η Κ.Ε.Δ. είναι μία Τεχνικο - Βιομηχανική επιχείρησις που, εν τελική αναλύσει, βρίσκεται στην ανάγκη να συναγωνισθί τις φίρμες του Έξωτερικού σε ποιότητα και σε κόστος, και για να μπορέσει να τὸ κάμῃ αυτό, πρέπει άφευκτα να εφαρμόσει τις μεθόδους και τὰ συστήματα κάτω από τὰ ὁποῖα λειτουργοῦν οἱ παρόμοιες ξένες επιχειρήσεις. Πρέπει, με μία λέξι, να υιοθετήσῃ τὰ συστήματα τῆς ιδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως. Έργοστάσια και εκμεταλλεύσεις δασών και γραφειοκρατικό σύστημα διαχειρίσεως και διοικήσεως ἐν γένει, εἶναι πράγματα άσυμβίβαστα μεταξύ τους. Η γραφειοκρατία είναι άρρώστια θανάσιμη για τὴν εκμετάλλευσιν τοῦ δάσους. Είναι σάν να θελήσῃ κανείς να τρέφῃ ἕνα σαρκόβόρο θηρίο με χορτάρι: Θα φοφήσῃ. Τὸ ἴδιο θα συμβῇ με τὴν Κρατικὴν Δασικὴν Έκμετάλλευσιν, αν δεν αποβάλῃ αὐτὰ τὰ - ἄς τὰ χαρακτηρίσουμε ἐπιεικῶς, ὑπολείμματα γραφειοκρατικῶν μεθόδων, καθὼς τὴν εὐθυνοφοβία, τὴν τσιγγουνιά, τὸ πτωχοπροδορμικὸ πνεῦμα, τὴν ἔλλειψιν πνεύματος προβλεπτικότητος, τοὺς περιορισμοὺς στὴν πρωτοβουλία τῶν ἀρμοδίων και ὑπευθύνων. Τὰ δάση δὲν μποροῦν να διοικηθοῦν ἀπὸ τὴν Ἀθήνα. Τὰ Έργοστάσια δὲν μποροῦν να πᾶνε ἐμπρός, σάν δὲν ἔχουν οἱ κατά τόπους προϊστάμενοι τὴν εὐχέρεια να προμηθεύωνται ὠρισμένα ἐφεδρικά ανταλλακτικά, αν δὲν μποροῦν να κάνουν μία ἀναγκαία παραγωγικὴ μετατροπή, ἢ συμπλήρωσιν, αν δὲν μποροῦν να θάλουν μόνοι τάξι στὸ νοικοκυριό τους. Δὲν μπορεί να σταματᾷ ἕνα ὁλόκληρο ἔργοστασιον και να νεκρώνεται ἐπὶ δεκαπέντε ἡμέρες γιατί ἔλλειψε, γιατί ἔσπασε ἕνα ντελικάτο ἐξάρτημα, που εἶναι μοιραῖο, ὅσο και ἀναμενόμενο, πὼς θα σπάσῃ μιὰ μέρα. Δὲν μπορεί να ἀνοίγῃ ὁ δ καιρός τοῦ δάσους και να τὸ προσφέρῃ στὴν εκμετάλλευσιν και, ἐνῶ οἱ ἰδιῶται μπαίνουν μέσα ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ και κουβαλοῦν και σηκώνουν, κατὰ ἑκατοντάδες κυδικὰ κάθε μέρα μόνο οἱ Κ.Ε.Δ. σταματᾷ ἐμπρός στίς διατυπώσεις τῆς δημοπρασίας και οἱ μέρες περνᾷ με τὴν ἀναμονὴ τῶν ἐγκρίσεων και τῶν προτάσεων και στὸ ἔργοστασιον τοῦ Κράτους δὲν μπαίνει οὔτε κυδικό.

Οἱ νόμοι τῆς εκμεταλλεύσεως εἶναι οἱ πλέον ἀδυσώπητοι ἀφέντες τῆς ὁποίας

τεχνικῆς, ἢ βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως. Γι' αὐτὸ και ἡ ὀρθολογιστικὴ ὀργάνωσις, ἡ ὀρθολογιστικὴ εκμετάλλευσιν (Organisation et Exploitation Rationnelles) εἶναι ἐκεῖνες που τροποποιοῦν, καταργοῦν, ἢ συνθέτουν τμήματα θέσεις, βιβλία, ἀκόμη και ἀνθρώπους που μπαίνουν μέσα στὸ σύστημα τῆς συναλλαγῆς. Εἶναι γνωστὸ πὼς στὴ Σουηδία ὑπάρχουν περιοδεύοντες ἐμπειρογνώμονες—ὀργανωταὶ στὰ Πριστήρια ξυλείας που ἡ δουλειὰ τους δὲν εἶναι ἄλλη, παρὰ να βλέπουν τίς λεπτομέρειες και να μποροῦν να ἀλλάζουν τίς λεπτομέρειες. Έδῶ ὑπάρχει περίπτωσις και ἀνάγκη να φύγῃ και να εκτοπισθῇ ὁλότελα, σε ἄλλη πρόσφορη και συμφέρουσα θέση, ἕνα ὁλόκληρο ἔργοστασιον που ἔχει μολταυτά ἰδρυθεῖ πρὶν ἀπὸ δύο - τρία χρόνια μονάχα. Γιὰ αὐτὸ ἐπιβάλλουν οἱ νόμοι τῆς εκμεταλλεύσεως Ποιὸς ὅμως να τὸ ἀκούσῃ, και ποιὸς μπορεῖ ἐδῶ στὸν τόπο μας, να διανοηθῇ μονάχα ἕνα τέτοιο ἐνδεχόμενο; Και ὅμως ἔτσι πρέπει να γίνῃ.

Ἄλλ' ἄς ἔρθουμε στὰ πράγματα: Πρὶν ἀπὸ τὸν Πόλεμον τὸ ἔργοστασιον (Πριστήριον) τοῦ δασικοῦ συγκροτήματος Ἀγρᾶφων εἶχε γίνῃ σε ἀπόσταση 50 κάπου χιλιομέτρων ἀπὸ τὸ κέντρο τῆς δασικῆς περιοχῆς, σ' ἕνα χωριὸ ἀπέχον 30 ἀκόμα χιλιόμετρα ἀπὸ τὸν ὁποῖο σιδηροδρομικὸν κόμβον και 50 χιλιόμετρα ἀπὸ τὸ ἐπίνειον τοῦ Νομοῦ, ὅπου καταλήγει τὸ σιδηροδρομικὸν τοπικὸν δίκτυον - στὴ Μακρακώμη.

Όταν ἦρθε ἡ ὥρα να φύγουν οἱ Γερμανοί, κατέστρεψαν τὸ Έργοστασιον και προέκυψε ἡ ἀνάγκη να ξαναγίνῃ. Τότε συζητήθηκε και τὸ πὼς ἔπρεπε να γίνῃ τὸ νέο ἔργοστασιον. Ἄν λειτουργοῦσαν οἱ νόμοι τῆς εκμεταλλεύσεως τῶν τέτοιων τεχνικοβιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων, τὸ Έργοστασιον θα εἶχε γίνῃ στὸ Σιδ. Σταθμὸ Λιανοκλαδίου, ἢ και στὴ Στυλίδα. Ἀπὸ τὸ Λιανοκλάδι θα ἐπικοινωνοῦσε με ὅλον τὸ δίκτυον τῶν Σ.Ε.Κ. ἀπὸ τὴ Στυλίδα, θα ὑπῆρχε τὸ πρόσθετον πλεονέκτημα τῆς ἐπαφῆς και τῆς συγκοινωνίας με τὴ θαλάσσιαν ὁδόν. Παρεκτὸς ἀπὸ αὐτὸ, θα μποροῦσε να διαθέτῃ ἑτοιμῇ, πριστῇ, ξυλείαν και τοὺς δώδεκα μῆνες τοῦ ἔτους.

Σὲ τέτοιες ὥρες, ἡ γνώμη τῆς ὑπηρεσίας στὴν Ἑλλάδα δὲν ἀκούεται και τὰ θέματα τὰ διαχειρίζονται οἱ πολιτικοί, δηλαδὴ οἱ κομματάρχαι. Έδῶ δὲν ὑπῆρχε ἐκλογὴ, σύμφωνα με τοὺς νόμους τῆς εκμεταλλεύσεως ὑπῆρχε ἡ πάλιν ἀνάμεσα στοὺς Μακρακωμίτες και τοὺς Φουρνιώτες. Οἱ Μακρακωμίτες λέγαν ὅτι ἐκεῖ εἶταν συμφερότερον γιὰ τὸ Κράτος να γίνῃ τὸ Πριστήριον, λόγω τῆς καλύτερης, ἐν συγκρίσει με τὸν Φουρνᾶ, συγκοινωνίας. Οἱ Φουρνιώτες πάλιν ὑπεστήριζαν πὼς, ἀφοῦ αὐτοὶ διαγουμείζουν, αἰῶνες τώρα τὰ δάση, ἔχουν και αὐτοὶ μερίδιον στὴν εὐημερία που θα ἔφερνε ἡ Κρατικὴ εκμετάλλευσιν προσφερόνταν δὲ να δώσουν και τὸ «κατάλληλον» γήπεδον. Σὲ τέτοιες ὥρες τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος διέπεται ἀπὸ πτωχοπροδορμικὸν πνεῦμα, οἱ Φουρνιώτες κομματάρχαι ἦσαν οἱ πιο δυνατοί, κι' ἔτσι αὐτοὶ νίκησαν. Και οἱ ἀπόψεις τῆς ὑπηρεσίας φορτωθήκαν, ὅπως συμβαίνει πάντα, στὸν κόκκον. Όταν ἦρθε ἡ ὥρα να χτισθῇ τὸ κτίριον τοῦ Έργοστασίου τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον Φουρνᾶ πρόσφερε ἕνα γήπεδον ἀπέχον πέντε χιλιόμετρα ἀπὸ τὸν πλησιέστερον κατωκειμένο τόπον. Ἐκεῖ, με τὴν εὐλογία τῶν τοπικῶν παραγόντων, κτίσθηκε τὸ Έργοστασιον.

Τώρα, να πὼς λειτουργεῖ αὐτὸ τὸ Έργοστασιον - πὼς συναλλάσσεται δηλαδὴ και πὼς διαθέτει τὰ προϊόντα του: Ὁ ἀγοραστὴς κατεβαίνει πρῶτα στὸ

χωριό Φουρνά, όπου και ή έδρα της Κ.Ε.Δ. - τὸ «Δασαρχεῖον» Ἀγράφων και ὕστερα τὰ φορτηγά του ἀνεβαίνουν ἀπὸ τις 7, 1|2 π. μ. ἐπάνω στὸ Πριστήριο, καταμεσίς στὸ βουνό, σὲ ὑψόμετρο χιλίων μέτρων. Δὲν μποροῦν νὰ διανυκτερεύσουν ἐκεῖ, ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει κατάλυμα, δὲν μποροῦν δὲ και νὰ κυκλοφορήσουν παρὰ πέντε μονάχα μῆνες τὸν χρόνο - ἀπὸ τὸν Μάιο ἕως και τὸ Σεπτέμβριο γιατί ἀπὸ τὸν Ὀκτώβριο και πέρα, ἴσαμε και τὸ Πάσχα, κι' ἀκόμα ἀργότερα, ἐπικρατεῖ κακοκαιρία, βροχὲς και χιόνια, σὰν νὰ ἦταν Τυρόλον. Ὅταν δὲ διακινδυνεύει κανένα ἀμάξι και ἀνεβῇ κατ' Ἀπρίλιο ἢ Ὀκτώβριον ἕως ἐπάνω στὸ Πριστήριο, δὲν μένει ἐκεῖ παρὰ μία - μιάμισυ ὥρα, κυττάζει νὰ φύγῃ τὸ γρηγορώτερο, μήπως και τὸ κλίση ὁ καιρός. Ἄν δὲ συμβῇ και φορτώσῃ σὲ τέτοια ἀκατάλληλη ἐποχὴ, μισοφορτώνει και δὲν εἶναι δέδαιο πὼς θὰ βγῇ κάτω στὸν κάμπο: σπασμένο ἢ γερό! Κοντολογίς, μὲ τὸ νὰ βρίσκεται τὸ Πριστήριο τῆς Κ.Ε.Δ. Ἀγράφων ἐκεῖ, ἐπάνω στὴ Ράχη τοῦ Φουρνά, ἡ συναλλαγὴ διενεργεῖται ἐπὶ 5 μῆνες τὸν χρόνο μονάχα. Ἐκτὸς ἀπὸ αὐτὸ τὸ μειονέκτημα, τὸ πνεονάζον ροκανίδι, καθὼς και οἱ «ἀκίρες» τὰ «καπάνια» κλπ. ξύλινα μικροτεμάχια, μένουν ἐπὶ χρόνια ἀπώλητα και καταλαμβάνουν, ὅλο και πὶο πολὺ, τὸν πολύτιμον χώρο. Ἐννοεῖται ὅτι προσωπικὸ τοῦ Ἐργοστασίου, παραδίδεται και φορτῶνται πρέπει νὰ βρίσκονται ἀπὸ τις 7 τὸ πρωῒ, στὸ Πριστήριο, ἐπάνω στὸ βουνό, χωρὶς νὰ ξεύρουν ἂν και πότε θὰ ὑπάρξῃ φόρτωσις, κι' ἐπειδὴ αὐτὸ δὲν μπορεῖ νὰ γίνεται, ἐπέρχονται μοιραῖες καθυστερήσεις, πού γιὰ νὰ ἀποφευχθοῦν ἐπιβαρύνεται τὸ κόστος τῆς ξυλείας μὲ πρόσθετο ἐργατικὸ προσωπικὸ, πὺ διαφοροτικὰ δὲ θὰ ὑπῆρχε ἴσως. Αὐτὸ εἶναι τὸ καθεστῶς τῆς λειτουργίας, δηλαδὴ συναλλαγῆς, τοῦ Πριστηρίου Φουρνά.

Τώρα, εἶναι ὀλοφάνερο ὅτι τὸ Ἐργοστάσιον πρέπει νὰ ἐκτοπισθῇ γιὰ λόγους ἐκμεταλλεύσεως και νὰ γίνῃ, εἴτε κάτω, στὸ Σιδ. Σταθμὸ Λιανοκλαδίου, εἴτε και στὸ τέρμα τῆς τοπικῆς σιδ. γραμμῆς πὺ καταλήγει στὸ Λιμάνι τῆς Στυλίδος. Ἄν συμβῇ ἕνα τέτοιο, τοὺς πέντε μῆνες τῆς τωρινῆς συναλλαγῆς τοῦ Πριστηρίου Φουρνά θὰ ἐφοδιάζεται τὸ Πριστήριο (Λιανοκλαδίου - Στυλίδος) μὲ στρογγύλη ξυλεία πὺ θὰ κατεβαίνει ἀπὸ τὸ δάσος, μὲ τὴ διαφορὰ ὅμως ὅτι τὸ Νέο Πριστήριο θὰ πούλῃ και θὰ παραδίδῃ ἐμπόρευμα και τοὺς δώδεκα μῆνες τοῦ ἔτους, θὰ παράγῃ πολὺ μεγαλύτερες ποσότητες ἀπὸ ὅτι συμβαίνει σήμερα. Αὐτὴ ἡ διαφορὰ στὴν παραγωγὴ, μεταξὺ τοῦ σήμερα και τοῦ αὐριο, στὸ διάστημα τοῦ χρόνου - πὺ σημαίνει αὐξηση τῆς παραγωγῆς πριστηνῆς ξυλείας, αὐξηση τῶν μεταφορῶν, αὐξηση τῆς ὀλοτομίας στρογγύλης ξυλείας, μεγαλύτερη ἀνάπτυξη, ἐπέκταση και συντήρηση τοῦ «δασικοῦ δικτύου» - θὰ δόσῃ στὴ Φουρνά, καθὼς και στὰ γύρω ἀπὸ τὸ δάσος χωριά, πολὺ περισσότερα ἐργατικὰ ἡμερομίσθια τὸν χρόνο στὸ σύνολον ἀπὸ ὅτι δίνει σήμερα, μὲ τὸ Πριστήριο ἐκεῖ πὺ βρίσκεται, συναλλασσόμενο τοὺς πέντε ἀπὸ τοὺς δώδεκα μῆνες τοῦ ἔτους. Αὐτὰ εἶναι πράγματα ἀπλά, πὺ θὰ μπορούσαν νὰ τὰ ἐννοήσουν ἀκόμα και οἱ μουζέτικοι, δύσκολα ὅμως θὰ τὰ πιστεύαν οἱ νεοέλληνες χωρικοί. Ὅταν δὲ οἱ ἴδιοι δυσκολεύονται νὰ ἐννοήσουν τὸ πλατύτερο συμφέρο τους, πὺς νὰ ἐννοήσουν τὸ συμφέρο τοῦ Κράτους; Ἄλλ' αὐτὸ, οὔτε οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ ἴδιου τοῦ Κράτους τὸ ἐννοοῦν. Ἡ ἴδια ἡ Ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργ-

γείου πιθανὸν νὰ μὴ ἔδινε οὔτε τὴ διαταγὴ γιὰ νὰ γίνῃ ἡ συγκριτικὴ μελέτη τῶν νέων ἐγκαταστάσεων, ἐν συναρτήσῃ μὲ τὴν αὐξηση τῆς καταναλώσεως, γιὰ νὰ γνωσθῇ και ἡ ἀπόσβεσις των. Εἶναι μολαταῦτα φανερό πὺς, ὕστερα ἀπὸ μερικὰ χρόνια, ἀπὸ αὐτὴ μονάχα τὴ διαφορὰ - χωρὶς νὰ λογαριάσουμε τὸ εἰσόδημα ἀπὸ τὴ διάθεση τῶν ὑποπροϊόντων πὺ μένουν σήμερα ἀδιάθετα - οἱ ἐγκαταστάσεις στὴν νέα, ὀριστικὴ θέσι τοῦ νέου Πριστηρίου θὰ μπορούσαν νὰ ἀποσβεσθοῦν και ἡ παραγωγὴ του νὰ μεγαλώσῃ στὸ διηνεχές, μὲ τὸ νὰ ἀνοίγουν νέοι ὀρίζοντες γιὰ τὰ δάση τῆς περιοχῆς.

Εἶναι ὅμως, φαίνεται, πολὺ ἐνωρὶς ἀκόμα γιὰ νὰ καταλάβῃ τὸ Κράτος αὐτὸ πὺ θὰ τὸ ἐννοοῦσε - και θὰ τὸ ἐφάρμοζε - ὁ πρῶτος ἐπιχειρηματίας. Πρὶν ἀπὸ δεκαπέντε - εἴκοσι μόλις χρόνια ἦταν Κράτος - Χωροφύλαξ· τώρα θέλουμε νὰ μεταμορφωθῇ και νὰ γίνῃ Κράτος - Βιομήχανος· ἀλλὰ τὸ κράτος αἰσθάνεται ἀκόμα και ἐνεργεῖ ὅπως συνέβαινε ὅταν ἦταν Κράτος - Χωροφύλαξ. Ἔτσι ὅμως δὲν μπορεῖ νὰ διατηρήσῃ Ἐπιχειρήσεις, σὰν τὰ Πριστήρια πὺ θὰ εἶχαν νὰ ἐπιτελέσουν πολλά, ἂν λειτουργοῦσαν κάτω ἀπὸ τοὺς νόμους τῆς ἐκμεταλλεύσεως. Ποιὸς ὅμως νὰ βγῇ και νὰ πῇ πὺς τὸ Πριστήριο Φουρνάς πρέπει νὰ σηκωθῇ και νὰ πᾶῃ στὴν Στυλίδα; Ἡ ὑπηρεσία τῶν Δασῶν και οἱ Φουρνιώτες θὰ συμφωνήσουν χωρὶς ἄλλο Ν.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Α. Ε. Κύριον
ΠΑΝ. Ν ΠΙΠΙΝΕΛΗΝ
Ἀθ ἡ ν α ς

Πάτραι τῇ 6ῃ Ἰουνίου 1955

Ἐξοχώτατε,

Τακτικὰ διαβάξω τὰ «Πολιτικὰ Φύλλα», ὅ-
τω και σήμερον ὅτε ἐφθασαν εἰς χεῖρας μου τὸ
δὸν τεῦχος, βλέπω, εἰς τὴν σελίδα 80 εἰς τὸ
τέλος τοῦ ἀρθρου Σας «ΗΜΕΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ἝΕΝΟΙ»
τὰς ἀπόψεις Σας.

Ἐπειδὴ, αἱ κρίσεις Ὑμῶν, εἶναι ἀκριβῶς αἱ
αὐταί, μὲ τὰς ἰδικὰς μου - κρίσεις ἐνός «μέσου
πολίτου» - τὰς σημειῶνω κατωτέρω, ἵνα, ὡς
ἀσχολούμενος πλέον μὲ τὴν πολιτικὴν, ἔχητε
ὅπ' ὅψιν ὅτι πλείστοι «μικροί» βλέπουν καλλι-
τερον τὰ πράγματα ἀπὸ πολλοὺς θεωρουμένους
«μεγάλους».

Ἐγγραφον λοιπὸν ἐν κατακλείδι τῆς ἐπιστο-
λῆς μου τὴν 24-12-54 πρὸς τὸν φίλον μου αὐ-
τόσε διευθυντὴν ἑφημερίδος τὰ ἑξῆς: «Πρὸ μιᾶς
τοιαύτης καταστάσεως ἐδρικόμενος, εἶναι πα-

ρήγορον ὅτι ὁ ἀφωσιωμένος εἰς τὸ Ἔθνος Βα-
σιλεὺς, ζητεῖ, διὰ τοῦ διαγγέλματός Του νὰ
στηρικθοῦν αἱ ἐπιθυμίαι τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐπὶ
φίλλας καθαρῶς δάσεως. Τοῦτο, βεβαίως, δὲν
σημαίνει κήδευσιν τοῦ ἐθνικοῦ ζητήματος, μόνον
προεξοφλεῖ ὅτι ἐπιβάλλεται ἀπομάκρυνσις ἐκ
τῆς μέχρι τοῦδε πορείας, ἥτις πορεία ἐγκλείει
συσσώρεσιν κινδύνων διὰ τὴν χώραν ἂν συνε-
χισθῇ. Ὅθεν, ἄς εὐχρησθῶμεν νὰ ἀποκρυσταλλωθῇ
ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως μία τοιαύτη γραμμὴ εἰς
τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν, ἥτις, εἶναι δικαιολο-
γημένη ἀπὸ τὰ πράγματα και ἀνταποκρίνεται
πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἀλ-
λως, ἡ εὐθύνη τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἀπέναντι
τῆς ἱστορίας κυρίως, θὰ εἶναι μεγάλη, ἐφ' ὅσον
ἐνῶ οὐδὲ τὸ ΕΡΤΟΝ τῆς οἰκονομικῆς ἀνορθώσε-
ως ἀκόμη δὲν εἶχεν στερεωθῇ, τὸ ἔθνος ὑπὸ
δοκιμασίαν διὰ νὰ μὴ χάσῃ χρόνον πρὸς ἐξά-
σκησιν εἰς τὰ διπλωματικά ζητήματα ὁ ἐπὶ τῶν
Ἐξωτερικῶν ὑπουργός».

Δεχθῆτε, παρακαλῶ Ἐξοχώτατε Κύριε Πρό-
εδρε, τὴν διαβεβαίωσιν τοῦ πρὸς Ὑμᾶς σεβα-
σμοῦ μου.

Χ. Δ. Λ.

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ ΣΗΜΑΙΝΟΝΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Συγκριτική ἀνασκόπησις Ρωσικῆς—Ἀμερικανικῆς οἰκονομίας.

Ἐξαιρετικῆς σημασίας ἔρευναν ἐπὶ τῆς συγκριτικῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως Ρωσσίας—Ἦνωμ. Πολιτειῶν δημοσιεύει εἰς τὸ τελευταῖον μηνιαῖον τεύχος τῆς ὑπὸ τῆς Chase Manhattan Bank τῆς Ν. Ὑόρκης ἐκδομένη ἐπιθεώρησις «Business In Brief». Ὀλίγοι ἀριθμοὶ δύνανται ἀντὶ ἄλλου νὰ δώσουν πλήρη τὴν εἰκόνα τοῦ ἀναπτυσσομένου θέματος.

Εἰς ἀπολύτους ἀριθμοὺς τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα τῶν δυτικῶν δυνάμεων εἶναι 4.1/2 φορές ἡμεγαλύτερον τοῦ Ἀνατολικοῦ (ἐξαιρουμένης τῆς ἐρυθρᾶς Κίνας). Ἀλλὰ κατὰ ποσοστὸν αὐξήσεως ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος τὸ σοβιετικὸν συγκρότημα προχωρεῖ κατὰ 5.8 % ἐτησίως ἐνῶ τὸ δυτικὸν μόνον κατὰ 4.5 %.

Εἰσερχομένη εἰς τὴν ἀνάλυσιν τῶν αἰτίων τῆς προβαδίσσεως αὐτῆς εἰς οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν ἣτις ἀποτελεῖ «ἀληθὴ ἀνησυχίαν» διὰ τὴν Δύσιν, (ὑψηλότερος συντελεστὴς αὐξήσεως πληθυσμοῦ, ὑψηλότερος συντελεστὴς ἐπενδύσεων, ἐκμετάλλευσις τῶν τεχνολογικῶν προόδων τῆς Δύσεως κλπ.), ἡ ἐπιθεώρησις προχωρεῖ κατόπιν εἰς τὴν ὑπογράμμισιν τῶν δυσχερειῶν ἃς συναντᾷ ἡ συνέχισις τῆς γοργῆς αὐτῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἀνατολικοῦ συγκροτήματος (κυρίως ἡ μειωμένη ἰδιωτικὴ κατανάλωσις τῶν κομμουνιστικῶν χωρῶν, γεωργικὴ κρίσις) διὰ νὰ καταλήξῃ εἰς τὸ μᾶλλον εὐδαίμονον συμπέρασμα ὅτι ἐν εὐρύτερῳ περιθωρίῳ χρόνου, ἡ Δύσις θὰ ἔπρεπε νὰ κατορθώσῃ νὰ διατηρήσῃ τὴν ὑπεροχὴν τῆς.

Ρωσικαὶ Βάσεις

Σημειῶν τὰ γραφέντα ὑπὸ τῆς κινεζικῆς κομμουνιστικῆς ἐφημερίδος Zih Pao, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐκκένωσης τῆς βάσεως τοῦ Πόρτ Ἀρθουρ ὑπὸ τῶν Ρώσων, ὁ Economist τῆς 4ης Ἰουνίου, παραβάλλει τὰ σχόλια ταῦτα

πρὸς ὅσα πρὸ ὀλίγου μόλις ἡ σοβιετικὴ διπλωματία ἔλεγε περὶ τῶν ξένων βάσεων εἰς τὰς περὶ ἀφοπλισμοῦ προτάσεις τῆς 10ης Μαΐου ἑ. ἔ. Εἰς τὰς τελευταίας ταύτας προτάσεις ἐλέγετο ὅτι «ἡ δημιουργία τοιούτων βάσεων σαφῶς ἀπειλεῖ τὴν ἀσφάλειαν τῶν χωρῶν ὅπου ἐγκαθίστανται». Οἱ κομμουνισταὶ ἀντιθέτως τοῦ Πεκίνου διακηρύσσουσιν διὰ τῆς Zih Pao ὅτι «δὲν θὰ λησμονήσουν ποτὲ τὸν ζωτικὸν ρόλον τὸν ὁποῖον ἔπαιξεν ἡ παρουσία ρωσικῶν στρατευμάτων διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς εἰρήνης ἐν Ἀπὼ Ἀνατολῇ». Καὶ ὁ Economist διερωτᾷται τί ἄραγε νὰ φρονοῦν καὶ οἱ Φινλανδοὶ ὥς πρὸς τὴν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῶν ρωσικῶν βάσεων τοῦ Πορ-γάλα!...

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἐξεδόθη τὸ 2ον τεύχος τοῦ τριμηνιαίου περιοδικοῦ «*Ἀγροτικὴ Οἰκονομία*». Περιεχόμενα: Α. Σούλη. Ὁ μηχανικὸς ἐξοπλισμὸς τῆς Ἑλληνικῆς Γεωργίας. Χρ. Εὐελπίδης, Συστήματα ἐκμεταλλεύσεως τοῦ ἐδάφους. Κ. Δραγώνα, Ἑθνικὸν καὶ γεωργικὸν εἰσόδημα. Π. Χιώτης, Γεωργοοικονομικὴ μελέτη τῆς πεδιάδος τοῦ Ἀχέροντος. Τὸ καπνικὸν πρόβλημα. Σχόλια. Γεωργοοικονομικὰ νέα. Βιβλιοκρισία.

Ἐτέθη εἰς κυκλοφορίαν τὸ 2ον τεύχος τοῦ 3του τῆς τετραμηνιαίας νομοκανονικῆς ἐπιθεωρήσεως «*Ἀρχεῖον Ἐκκλησιαστικοῦ καὶ Κανονικοῦ Δικαίου*» (Διευθυντὴς Δρ Παναγ. Ἱ. Παναγιωτάκος), περιέχον πλουσίαν ὡς πάντοτε βλῆν, ἥτοι μελέτας τῶν κ. κ. Δημ. Βεζανῆ, Θρησκεία καὶ Ἔθνος, Σεβ. Μητροπολίτου πρ. Λήμνου κ. Βασιλείου, Μοναστηριακὰ τῆς Ἐπισκοπῆς Αἰγίνης κατὰ τὸ ἔτος 1834, ἀρχιμ. κ. Χρυσόστομον Θέμελη, Καθαιρετικαὶ ἀποφάσεις Μητροπολιτῶν Ἐδρίπου, Φιλ. Παπαδήμα, Τὸ ἀπόρρητον τοῦ μυστηρίου τῆς ἐξομολογήσεως, Ἐπισήμους Γνωμοδοτήσεις, Χρονικά (μεταξὺ τῶν ὁποίων σπουδαῖον σχόλιον τοῦ Δρος Παν. Ἱ. Παναγιωτάκου ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ Ζητήματος καὶ Κριτικὸν καὶ Βιβλιογραφικὸν Δελτίον.

OFFICINE GALILEO

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ :

FIRENZE, SPEZIA, BATTAGLIA, MILANO, MARGHERA, TARANTO

ΠΡΟΪΟΝΤΑ:

ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΣ:

- Ὑδρανα ἐλέγχου καὶ μετρήσεως, ἐργαστηριακὰ καὶ βιομηχανικά.
- Ἡλεκτρικοὶ γινώμονες.
- Ὑδρανα ὑψηλῆς τάσεως μέχρι 260.000 Βόλτ.
- Πίνακες ἐλέγχου καὶ χειρισμῶν.
- Ἐγκαταστάσεις μετρήσεως μονώσεως μέχρι 1.000.000 Βόλτ.
- Τηλέγραφοι Μηχανῶν, ὄργανα πλεύσεως, ἡλεκτρικὸς ἐξοπλισμὸς πλοίων.
- Ἡλεκτροδιαγνωστικὰ καταγραφικὰ μηχανήματα.
- Ραδιοπομποί.
- Σταθμοὶ ἡλεκτροακουστικοῦ ἐλέγχου φραγμάτων.

ΟΠΤΙΚΗ ΑΚΡΙΒΕΙΑΣ:

- Φακοὶ πάσης φύσεως, διόπτραι κλπ.
- Φωτογραφικὰ μηχαναὶ.
- Φωτογραφικὰ μηχανήματα μεγάλης ἀκριβείας.
- Μικροσκόπια, ζυγοὶ ἀναλύσεων καὶ πάσης φύσεως ὀπτικά ὄργανα ἐργαστηρίων.
- Προβολεῖς διὰ πλατέας, ἐργοστάσια κλπ.

ΜΗΧΑΝΙΚΗ:

- Μηχανικὰ κατασκευαὶ ἀκριβείας.
- Ἡλεκτρομηχανικὰ κατασκευαὶ.
- Μηχανήματα κλωστοῦφαντουργίας πάσης φύσεως.
- Κοπτικαὶ καὶ ραπτικαὶ μηχαναὶ.
- Μηχανήματα ἐλέγχου ἀντοχῆς ὑλικῶν.
- Διαχωριστήρες ἐλαίου.

ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ καὶ ΟΡΓΑΝΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΩΝ ΦΥΣΙΚΗΣ ΜΕΤΑΛΛΙΚΑΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΙ κ. λ. π.

Ἀντιπρόσωποι ἐν Ἑλλάδι
«ΓΑΛΙΛΑΙΟΣ»

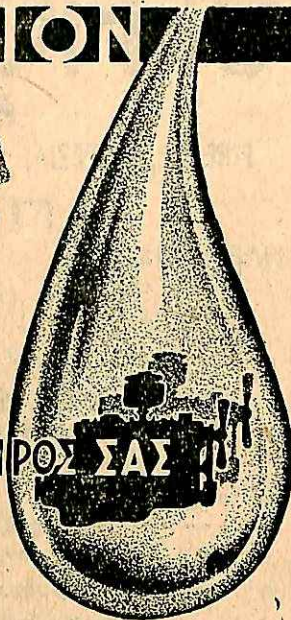
Ἀνώνυμος Ἑλληνικὴ Ἐταιρεία Ἡλεκτρισμοῦ
ὁδὸς Στουρνάρα 36 - Ἀθήναι - Τηλέφ. 53.872

Το **ΟΡΥΚΤΕΛΑΙΟΝ**

σου

ΔΙΤΗΛΑΖΙΖΕΙ

ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΟΥ ΚΙΝΗΤΗΡΟΣ ΣΑΣ

ΠΡΟΪΟΝ ΤΗΣ:

ESSAR
Σ. ΡΕΣΤΗΣ & ΣΙΑ

